

Országgyűlési Napló

Dr. Latorcai János és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Földi László, Gúr Nándor***

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	38283
A Magyarország Kormánya és Maryland Állam között a felsőoktatás területén történő együttműködésről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....	38283
Dr. Palkovics László emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	38283
Felszólalók:	
L. Simon László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	38285
Dr. Legény Zsolt , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	38286
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	38289
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	38290
Szabó Szabolcs (független).....	38292
Gúr Nándor (MSZP).....	38294
Dr. Palkovics László emberi erőforrások minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	38295
A Magyarország Kormánya és a Lengyel Köztársaság Kormánya között a diplomáciai ingatlanok jogi helyzetének kölcsönös rendezéséről szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....	38298
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	38298
Felszólalók:	
Szabolcs Attila , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	38300
Dr. Legény Zsolt , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	38301
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	38304
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	38305
Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről az Afganisztáni Iszlám Köztársaság közötti partnerségi és fejlesztési együttműködési megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....	38307
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	38307
Felszólalók:	
Szabolcs Attila , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	38311
Dr. Legény Zsolt , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	38312
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	38313
Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, és másrészről a Vietnami Szocialista Köztársaság közötti átfogó partnerségi és együttműködési keretmegállapodáshoz csatolt, a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevételére céljából készült Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....	38314
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője.....	38314
Felszólalók:	
Szabolcs Attila , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	38317
Dr. Legény Zsolt , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	38318
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	38319
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza.....	38320
A Magyar Köztársaság megyéiről, a megyék nevééről és székhelyéről szóló 67/1990. (VIII. 14.) OGY határozat módosításáról szóló határozati javaslat általános vitája.....	38321
Lázár János (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője.....	38321
Felszólalók:	
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	38325
B. Nagy László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	38325

Gúr Nándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	38326
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	38328
Dr. Kovács Zoltán (Fidesz) előterjesztői válasza.....	38329
A közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló törvényjavaslat általános vitája	38331
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője.....	38331
Felszólalók:	
B. Nagy László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	38336
Gúr Nándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	38337
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	38340
Dr. Kovács Zoltán (Fidesz) előterjesztői válasza.....	38343
Az ülésnap bezárása	38346

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR államtitkár, DR. KOVÁCS ZOLTÁN államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, MAGYAR LEVENTE külügyi és külügyminisztériumi államtitkár, DR. PALKOVICS LÁSZLÓ emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
3. ülésnapja
2017. szeptember 20-án, szerdán
(9.00 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: Földi László és Gúr Nándor)

ELNÖK: Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat. Jó reggelt kívánok! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 3. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Gúr Nándor jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik mai munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és Maryland Állam között a felsőoktatás területén történő együttműködésről szóló Megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/17305. számon a Ház informatikai hálózatán mindenki számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Palkovics László úrnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr! Harminc perc az időkeret.

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselő Hölgyek és Urak! Köszöntöm önöket a Magyarország Kormánya és a Maryland Állam között a felsőoktatás területén történő együttműködésről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló T/17305. számú törvényjavaslat általános vitája alkalmából.

Kérem, engedjék meg, hogy röviden ismertessem a tisztelt Országgyűlés plénuma előtt lévő törvényjavaslat főbb elemeit. A törvényjavaslat a McDaniel College mint a Maryland államban bejegyzett, Magyarországon engedéllyel működő külföldi típusú felsőoktatási intézmény további magyarországi működéséhez szükséges jogi alapot adó, vagyis a magyarországi működés elvi támogatásáról szóló megállapodás kihirdetéséről és ennek kötelező hatályának elismeréséről szól. A megállapodást 2017. július 14-én magyar részről Szijjártó Péter külügyi és külügyminiszter úr, Maryland állam nevében pedig dr. James D. Fielder felsőoktatási miniszter írta alá.

A jelen törvényjavaslat célja ennek a megállapodásnak a kihirdetése. A megállapodás megkötését az Oktatási Hivatal 2016-ban lefolytatott vizsgálata indokolja. A külföldi felsőoktatási intézmények áttekintése törvényi kötelezettsége volt az Oktatási Hivatalnak öt évvel a 2011-es felsőoktatási törvény megjelenése után. Ebben az áttekintésben az derült ki, hogy több ezen intézmények közül nem a jogszabályoknak megfelelően, illetve szabálytalanul működik Magyarországon. Ennek a vizsgálatnak az eredményeképp módosításra került a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. számú törvény. A törvény

76. § (1) bekezdése kimondja, hogy az Európai Unió, illetve az európai gazdasági térségen kívül székhellyel rendelkező és Magyarországon oktatási tevékenységet folytató külföldi felsőoktatási intézmények esetén Magyarország Kormánya és a székhely szerinti állam kormánya között nemzetközi szerződés megkötése szükséges a magyarországi működés elvi támogatásáról.

Itt szétválnak azok az államok, ahol a felsőoktatás nem a központi kormány kompetenciájába tartozik, ezért itt a törvény azt mondja, hogy a szövetségi állammal egy előzetes megállapodásra van szükség, de magát a ratifikált megegyezést, megállapodást az egyébként az adott felsőoktatási funkcióért felelős állam kormányával kell megkötöni. Az Amerikai Egyesült Államok esetében erről van szó. Ez a törvény egyébként négy ország összesen hat felsőoktatási intézményét érinti, amelyek közül háromnak a székhelye az Amerikai Egyesült Államokban van - az egyik a McDaniel College, a másik a Central European University, a harmadik pedig a Boston University, amely Massachusetts államban rendelkezik székhellyel, valamint egy kínai, egy thaiföldi, illetve egy malajziai egyetem.

Ezen módosítás azért vált szükségessé, mert az Európai Unióban, az Európai Gazdasági Térségben lévő egyetemek ugyanazon szabályrendszer szerint működnek, mint a magyar egyetemek. Ezen egyetemek országainak kormányaival folyamatos és intenzív egyébként az oktatási kormányzat viszonya, viszont azokkal az államokkal, amelyek ezen kívül esnek, ott a folyamatos minőség biztosítása érdekében szükségét éreztük annak, hogy legyen egy másik csatorna is, amin keresztül az egyetemeket, főleg ezeknek az egyetemeknek a hallgatóit érintő ügyekben megállapodjunk az adott ország kormányával. Ez a megállapodás elsőként Maryland állammal jött létre, miután az előzetes megállapodásunk a szövetségi kormánnyal létrejött.

Az ebben a törvénytervezetben szereplő megállapodás lefekteti egyébként a McDaniel College Budapest amerikai jogállását és magyarországi működésének a feltételeit, úgymint a jogi státuszát, a tevékenységét, a felek által alkalmazott jogszabályokat és rendelkezéseket, valamint rendelkezik a megállapodás érvényességéről, és kijelöli a megállapodás végrehajtásáért felelős szerveket, amely a magyar állam részéről az Emberi Erőforrások Minisztériuma. A megállapodás szövegének is egyébként az egyik lényeges eleme, hogy a magyar fél vállalja, hogy mindent megtesz annak érdekében, hogy a megállapodás hatálybalépéséhez szükséges belső jogi eljárásokat 2017. november 15-éig lefolytassa.

A jelen törvénytervezet hatálybalépésével a McDaniel College Budapest magyarországi működési feltételei rendezésre kerülnek a felek között, így a McDaniel College Budapest lehet az első olyan Európai Unió, illetve EGT-n kívüli felsőoktatási intézmény, ahol a módosított törvény feltételeit teljesítet-

ték. Az egyetem ezeket a feltételeket teljesítette, ez az utolsó formális aktusa annak, hogy a McDaniel College egyébként amerikai, de Magyarországon képzést folytató külföldi felsőoktatási intézményként folytasza a tevékenységét. Ez azt is mutatja egyébként, hogy azok a rendelkezések, amelyek a törvény módosításába bekerültek, teljesíthetők és végrehajthatóak, ahogy ezt egyébként ez a Maryland állammal kötendő megállapodás tartalmazza. Köszönöm szépen, ennyit szerettem volna bevezetőként elmondani.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felsőoktatások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka L. Simon László. Parancsoljon, képviselő úr!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tulajdonképpen államtitkár úr részletesen és alaposan összefoglalta az előttünk fekvő nem túl bonyolult előterjesztést, de néhány gondolattal azért szeretném én is kiegészíteni és pár tételét megismételni.

A Maryland állammal kötött, a McDaniel College-ről szóló, előttünk fekvő megállapodás egy olyan egyezmény, amely az ellenzék szerint nem is létezhet, azaz nem is létezhetne. A nemzeti felsőoktatásról szóló törvény megköveteli, hogy ha az Európai Unió, illetve az Európai Gazdasági Térségen kívül székhellyel rendelkező felsőoktatási intézmény Magyarországon felsőoktatási tevékenységet kíván folytatni, akkor előtte az az állam, ahol az intézmény székhelye van, megállapodást kell hogy kössön a magyar kormánnyal.

Mint az előterjesztői expozéból is kiderült, a felsőoktatási törvény legutóbbi módosításának előbb említett rendelkezése négy állam összesen hat felsőoktatási intézményét érinti. Államtitkár úr beszélt az egyesült államokbeli intézményekről, de ezeken kívül még Kína, Thaiföld és Malajzia esetében egy-egy, és ahogy hallottuk, az Egyesült Államok esetében pedig három egyetemről van szó: a Boston University, a Central European University és a McDaniel College.

A hazánkban is elismert szakmai munkát folytató, 1867-ben alapított McDaniel College ügyében Magyarország Kormánya tárgyalásokat folytatott Maryland állam kormányzati hivatalával, és ahogy azt államtitkár úr az előbb elmondta, tudhatjuk, hogy a College hazánkbeli működéséről Maryland állam kormányzói hivatalával Sziijártó Péter külügyi és külügyminiszter júliusi egyesült államokbeli látogatása során megállapodás született.

Ahogy Marylanddel sikerült megállapodni, tisztelt képviselőtársaim, ugyanúgy sikerül majd reményeink szerint megállapodni Massachusettsszel és New Yorkkal is. Ez a megállapodás, amit remélhetőleg ratifikálni fogunk, bizonyítja, hogy aki akar, meg tud felelni ennek a feltételnek, ez nem egy lehetetlen dolog. A CEU-ért aggódók, valamint a Soros György

által finanszírozott szervezetek munkatársai és az ellenzéki pártok képviselői idén tavasszal mégis hetekig azzal kampányoltak, hogy ezt a feltételt lehetetlen teljesíteni. Ugyanazok, akik két éve azt mondták, hogy a bevándorlás álprobléma, kormányzati gumicsont, akik egy éve azt mondták, hogy nincs és nem is lesz semmilyen kötelező kvóta, és ebből következően nem létező dolgokról nem lehet népszavazást tartani, idén tavasszal azt állították, hogy a felsőoktatási törvénynek ezt a követelményét nem lehet betartani. Közben, tisztelt képviselőtársaim, itt van előttünk a megállapodás.

Rendszeresen bebizonyosodik tehát, hogy az ellenzék a legalapvetőbb ügyekben is a valóságot, a tényeket meghazudtoló állításokkal lép a nyilvánosság elé. Így történt ez a felsőoktatási törvény vitájakor, és az elfogadását övező, a baloldali ellenzék által generált közéleti álvitában is.

(9.10)

A nemzeti felsőoktatás ügyéért elkötelezett fideszes és KDNP-s képviselők ennek a provokációnak sem akkor, sem most nem ülnek fel, ezért a Fidesz-frakció nevében javaslom, hogy az Országgyűlés fogadja el a Magyarország Kormánya és Maryland állam között a felsőoktatás területén történő együttműködésről szóló megállapodás kihirdetéséről és kötelező hatályának elismeréséről szóló előterjesztést. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Legény Zsolt képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. LEGÉNY ZSOLT, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót és a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő javaslatról államtitkár úr adott egy szakmai, mondjuk úgy, hogy bevezetőt az expozéjában, majd azt követően L. Simon képviselőtársam már természetesen a politikai felhangokkal együtt mondta el a Fidesz-frakció álláspontját, ezért ha megengedik, én is próbálom ezt a hagyományt folytatni.

Az előttünk fekvő javaslat a 2017-ben módosított, nemzeti felsőoktatásról szóló törvény 76. §-ának értelmében az Európai Unió, illetve az Európai Gazdasági Térségen kívül székhellyel rendelkező és Magyarországon oktatási tevékenységet folytató külföldi felsőoktatási intézmények esetében Magyarország Kormánya és a székhely szerinti állam kormánya közötti nemzetközi szerződés megkötése szükséges a magyarországi működés elvi támogatásáról.

Ahogy azt már említette államtitkár úr is, a fenti törvényi rendelkezések értelmében négy állam

összesen hat felsőoktatási intézménye érintett. Kína, Thaiföld, Malajzia egy-egy, az Egyesült Államok esetében pedig három egyetemről van szó.

Ahogy az előterjesztés is kiemeli, az Országgyűlés asztalán fekvő jelen megállapodás mintaként is szolgál a hasonló tárgyalások lefolytatásához. Ez a nemzetközi megállapodás, amelyet most megkötni szándékozunk, egy idézőjelbe tett kényszer-megállapodás, amelynek megkötésére csak azért volt szükség, mivel a Fidesz a Soros-hadjárat részeként úgy döntött, hogy ellehetetleníti, megszünteti vagy legalábbis kiűzi az országból a magyar származású üzletember által alapított Közép-európai Egyetemet.

A CEU elleni támadás ügyében Lázár János a július 6-ai kormányinfón el is ismerte, hogy a CEU háborítatlanul működhetne tovább, ha Soros György nem akarna milliósámra menekülteket hozni Magyarországra, ezzel felborítva Magyarország biztonságát. Idézem, amit Lázár miniszter úr mondott ezen a sajtótájékoztatón vagy kormányinfón: „Itt mi békében megvoltunk egymás mellett CEU és a Fidesz-kormány az elmúlt években. Változás ebben akkor állt be, amikor Soros György programot hirdetett arra nézve, hogy Európa határait meg kell nyitni, és évente egymillió bevándorlót kell Európába behívni.”

A Fidesz CEU elleni támadása és a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény idézett módosítása sajnos másik öt felsőoktatási intézmény működését is érintette; egyebek mellett többek közt az itt, ebben a javaslatban szereplő McDaniel College-ét is. Azt is mondhatnánk, hogy a McDaniel College ártatlan elszenvédője lett egy gyáva és szégyenteljes akciónak, amely újabb sötét fejezetet jelent Orbán Viktor illiberális rezsimjének fejlődésében. Elszenvédője lett egy újabb, akár török, akár orosz mintára alapuló féktelen tekintélyelvűség felé tett lépésnek, ahol egyetlen nap alatt számolnak fel független intézményeket. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint Lázár János, akit már az előbb idéztem, aki egy március végi kormányinfón még arról beszélt, hogy a magát liberális egyetemenként hirdető McDaniel College volt az egyetlen egyetem, ami minden magyar szabálynak megfelelt.

Lázár János szerint az egyetem egyébként 2016-ban Csányi Sándort választotta díszdoktorrá, és gender studies tanító oktatói is vannak, még sincs velük problémája a kormánynak, tehát nincs politikai motivációjuk. Felvetődik a kérdés, hogy amennyiben Lázár miniszter úr szerint a McDaniel College minden magyar szabálynak megfelelt, miért kellett a további működését nemzetközi megállapodáshoz kötni.

Miért volt szükség a felsőoktatásról szóló törvény idézett módosítására, és mit keres az Országgyűlés asztalán egyáltalán ez a megállapodás? Orbán Viktor március 31-ei, Kossuth rádióban elhangzott interjúja szerint azért kell a fellépés a CEU ellen, mert Magyarország nem tűri el a csalást. Kérdésnék, hogy milyen csalást? Melyik egyetem csal? Ha

ilyen történt, miért nem jelentették fel? Valószínűleg a Polt Péter vezette ügyészség nagyon szívesen vizsgálta volna ki ezeket a csalásgyanús ügyeket.

Az Oktatási Hivatal egyértelművé tette, hogy a CEU és a többi érintett egyetem is egyértelműen megfelel a törvényeknek. A miniszterelnök az idézett rádióinterjúban azt mondta, hogy egy vizsgálat megállapította, hogy a CEU is a szabálytalanul működő egyetemek között van. Nem tudjuk, hogy milyen vizsgálatra utalhatott miniszterelnök úr, ha az Oktatási Hivatal előtte kimondta ennek az ellenkezőjét. Ezt követően még elhangzott Orbán Viktor újabb magyarázata: senki nem állhat a törvények felett. Csak elfelejtette hozzátenni, hogy azok felett, amiket azután hoznak majd meg.

A törvény gyorsított eljárásban történő elfogadása utáni kormányzati szerencsétlenkedés, hogy kívül kell a nemzetközi megállapodást megkötni, már csak hab volt a tortán. Szijjártó Péter külügyminiszter mindenáron be akarta bizonyítani, hogy az amerikai kormány nem ismeri a saját alkotmányát. Sirlalmas volt az a politikai erőlködés, ahogyan az egész ügyet az amerikai szövetségi kormány szintjére próbálták feltolni, holott egyértelmű volt, hogy az ebben nem illetékes, hiszen azok tagállami szinten kell hogy megtörténjenek. Lehet, hogy ennek apropóján próbáltak esetlegesen egy Trump-Orbán-találkozót kieroszakolni vagy kieszközölni, de talán lehet, hogy abban bíztak, hogy a Soros elleni hadjárat közös nevezőt jelent az amerikai adminisztrációval, azonban azt kell lássuk, hogy tévedtek, hiszen az amerikai külügyminisztérium kiállt az egyetem további működése mellett.

Nem jött be tehát az elképzelés, a felsőoktatási törvény módosítása így nem más, mint egyébként Soros személye vagy alapítványa elleni támadás. A kormány annak ellenére üzen hadat a Közép-európai Egyetemnek és ezzel együtt öt másik intézménynek, hogy a Soros Alapítvány segítségével tanult külföldön Orbán Viktor, Szájer József, Németh Zsolt, Deutsch Tamás, Kovács Zoltán, vagy éppen kutathatta a közép-európai mozgalmakat Kövér László. Szerintük ez már régen volt, de egyébként a Külügyminisztérium jogi és koordinációs ügyekért felelős helyettes államtitkára tavaly kezdte meg tanulmányait a CEU Business Schooljában, és a tandíját a tárca fizeti.

Ez nem az első alkalom, hogy Orbán támadást indít a demokratikus társadalmak egyik alappillére ellen. Elesett már a magyar szabad média, lecsaptak a magyar civil társadalomra, és nekimentek az akadémiai szabadságnak is. A döntést több ezer magyar és nemzetközi akadémikus, közöttük 20 Nobel-díjas tudós, valamint diákok és tüntetők felháborodását váltotta ki. Több mint 40 ezer szakember fordult a magyar kormányhoz, hogy vonják vissza a Közép-európai Egyetemet támadó törvényjavaslatot, de hangjukat semmibe vették.

A felsőoktatásról szóló törvény nevezetes módosítása előtt is törvénytörően működött mind a hat

érintett felsőoktatási intézmény. A törvény módosításának célja a CEU ellehetetlenítése volt, de érintett ez öt másik intézményt is. Az MSZP szerint ezen intézmények működéséhez nincs szükség semmilyen nemzetközi megállapodás megkötésére, hiszen eddig is törvényesen működtek. Éppen ezért a Magyar Szocialista Párt nem támogatja az előttünk fekvő törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Gyüre Csaba képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyar Országgyűlés a tavaszi ülészakban meglehetősen viharos körülmények között tárgyalta a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény módosító tervezetét, amit a kormány nyújtott be. Ezt én most nem szeretném értékelni se pró, se kontra, a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom akkor kifejtette ezzel kapcsolatos álláspontját.

Ez a törvény hatályba lépett, a köztársasági elnök úr ezt aláírta, tehát ezt azóta nyilván alkalmazni kell. Ennek az alkalmazásnak a keretében került felmérésre az, hogy milyen egyetemeket, felsőoktatási intézményeket érint a törvény ez évi módosítása. Ez alapján kiderült, hogy hat egyetemet érint, amely kínai, thaiföldi, illetve malajziai, illetve három pedig az egyesült államokbeli székhellyel rendelkezik. Ennek keretében kezdődött meg ezeknek a megállapodásoknak a megkötése.

A 2017. tavaszi időszakbeli, nemzeti felsőoktatásról szóló törvény módosításához érkezett annak idején egy módosítás, amely szintén elfogadásra került, ez pedig arra vonatkozott, hogy amennyiben föderatív államban működik egy egyetem, ott meg kell vizsgálnia azt is, hogy ki jogosult ezt a megállapodást megkötni, hogy a központi kormányzat átadta-e ezt valamelyik, a konföderációhoz tartozó államhoz, az államszövetséghez tartozó államhoz, állam kormányához.

Jelen pillanatban itt erről van szó. A Maryland állam területén működő egyetemről készült el ez a megállapodás, amely elének került, és ez aláírásra is került Maryland állam részéről már korábban, majd pedig 2017. július 14-én Sziijjártó Péter külügyi és külügyminiszter úr is aláírta. Az, hogy ez életbe lépjen, ahhoz szükséges ennek a megállapodásnak a szentesítése is. Ezért került ma az Országgyűlés asztalára ennek a megvitatása, illetve majd kerül be megszavazásra. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Ikotity István képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Ez a megállapodás és ez a törvényjavaslat annak a színjátéknak a része, amely a külföldi egyetemek működését alakító új szabályokba csomagolva valójában a CEU ellehetetlenítéséről szól. Ezek a megállapodások a lex CEU járulékos költségei, csak annak eszközei, hogy a kormány kiüldözhesse az országból a CEU-t.

(9.20)

Inkább bevállalják, hogy kínos helyzetbe hozzák magukat Amerikában az ehhez hasonló megállapodásokért kuncsorogva, csak hogy bezárhassanak egy egyetemet politikai érdekből, vagy hogy megmutathassák azt, hogy itt erőből mi mindent lehet elérni. Ezzel lejáratták magukat a teljes amerikai adminisztráció előtt, előzetes megállapodást követelve az oktatási kérdésekben köztudottan nem illetékes amerikai szövetségi kormánytól.

Ez a megállapodás, ez a törvényjavaslat azért egy figyelemelterelő dolog, amely az ennek alapjául szolgáló felsőoktatási törvénymódosításból, a lex CEU-ból következik. Semmi szükség nem volt ezekre az új feltételekre, az előzetes megállapodás, a tagállami szintű megállapodás és a származási országban folyó képzés előírására, főleg akadályok gördítésére az egyetemek működése elé. A kamu diplomát kibocsátó egyetemeiket már eddig is ki lehetett volna szűrni pusztán ellenőrzéssel a működési engedélyek felülvizsgálatának eljárása során.

Nemrég a nyári rendkívüli ülés összehívása kapcsán beszélt a kormány arról, hogy a CEU léte körüli bizonytalanság nem valós kérdés, ezért sem vettek részt a rendkívüli ülésen. Magyarország egyik legjobb egyetemének ellehetetlenítése tehát a kormány számára nem valós kérdés. Nem nemzeti érdek, hogy az országnak nemzetközi színvonalú egyetemei legyenek, és a tehetséges fiatalokat itthon tartsuk. Nem valós kérdés, hogy a magyar felsőoktatás nemzetközileg versenyképes legyen, és ne kevesebb, hanem több jó egyetemünk legyen. A kormány tudásellenes, a fiatalokat elűldöző politikája szembemegy a nemzeti érdekekkel, és ez valós kérdés.

A kormány hónapokkal ezelőtt kezdett politikai hadjáratot a CEU ellen, egy egyetemet rángatott bele a saját kisstílusú politikai játszmába, és azóta is bizonytalanságban tartja ezt az intézményt, és mellette más intézményeket is. A Fidesznek saját népszerűsége, nyers hatalmi céljai érdekében még egy egyetem elűldözése sem nagy ár, csak hogy félrevezetve az embereket hatalomban maradhasson. A CEU-ügy kapcsán minden korábbinál világosabbá vált, ha a Fidesz túléléséről, hatalmának megtartásáról van szó, semmi sem elég drága, képesek feláldozni Magyarországot nemzetközi megítélését, a szövetségesekkel való jó viszonyt, hazánk érdekérvényesítő képességét, a tudományos életben elfoglalt helyünket és az

ahhoz fűződő nemzeti érdeket, hogy minél több tehetséges fiatalat tartunk meg. Semmi sem drága a Fidesznek, ha a hatalomról van szó.

Orbán Viktor nem a hazája érdekeit nézi, hanem az az első számára, hogy más, teljesen távol lévő dolgokat is alárendeljen a saját hatalmi érdekeinek. Képes ellenségképet csinálni olyanból is, ami az ország érdekét szolgálja. Egy demokratikus jogállamban egy egyetem léte nem múlhat a kormány jóindulatán, önkényes döntésein, aktuális politikai érdekein. Márpedig nagyon jól látszik, hogy politikai indítatású törvény a lex CEU. Ennek alátámasztására elég idézni akár a miniszterelnök, akár Lázár János kijelentéseit, amelyek teljesen egyértelműen alátámasztják ezt. Ha szabálytalanság állna fön, akkor azt lehetne vizsgálni a magyar szabályok szerint. Ha olyan súlyos szabálytalanság áll fön, akkor ezt észre kellett volna venniük tisztelt kormánypárti képviselőtársaimnak, hiszen emlékeztem önöket, hogy nyolcadik éve kormányoznak. Miért a kampányhajrá előtt, és miért egy elnökválasztás közvetlen utóhatásaként, az amerikai elnökválasztással párhuzamosan hozták ezt létre.

Engedjenek meg nekem egy kis történetet, ami, azt gondolom, hogy egy lecke nemzetiességből Orbán Vikornak is. A kezdet kezdetén híre ment, hogy jó kapcsolat indul az Amerikai Egyesült Államok új elnökével, hiszen Orbán Viktor és ő mennyire hasonlóan gondolkodnak. Ennek talán egy gesztusa is volt, hogy az amerikai republikánus elnöknek mintegy gesztust téve Magyarországon a demokrata körökhöz sorolt Sorosnak adtak egy pofont, és ezzel aztán előálltak az Egyesült Államoknál, hogy nahát, nézzétek, hogy odacsapunk az ellenfeleiteknek. És itt a lecke: az Amerikai Egyesült Államok erre azt mondta, ő nekem nem egy demokrata, hanem egy amerikai ember. Előbbre való az, hogy egy országba tartozunk, mint az, hogy milyen politikai családba tartozunk. S ez tényleg jó lecke a magyar szemléletnek. Előbbre való a nemzeti tudat, mint az, hogy milyen politikai családba tartozunk. Azt gondolom, Orbán Viktor ebből igazán tanulhatna.

Magyarországnak pedig nem kevesebb, hanem több minőségi képzést nyújtó, mindenki számára nyitott és autonóm felsőoktatási intézményre van szüksége. A CEU-ügy a felsőoktatás több éve tartó leépülésének is a válságtünete, a kormány évek óta szívja el a levegőt az egyetemek elől. Évi szinten 250 milliárd forint hiányzik az oktatás költségvetéséből, ebből 50 milliárd forint a felsőoktatásból. A dolgozók alulfinanszírozottak, az oktatók alulfinanszírozottak, miközben a tanulás egyre inkább fizetősé válik.

Az LMP szerint Magyarországnak nem alacsony bérekkel, hanem kiművelt emberfőkkel kell versenyképesnek lennie. Minél több képzett fiatalra van szükség, ehhez vissza kell pótolni a felsőoktatásból kivett milliárdokat, ingyenessé kell tenni a diplomaszereződést, vissza kell adni az egyetemek szabadságát, kivézetetés helyett pótolni kell a vidéki felsőok-

tatási intézmények forráshiányát, és versenyképes végzettséghez kell juttatni minden fiatalat.

Az előttünk fekvő törvényjavaslatot egyébként támogatjuk, mert ha ezzel is hozzá tudunk járulni egy egyetem további működéséhez Magyarországon, hát meg tesszük. De ezt az egészet egy piszkos politikai játszma részének tartjuk, amibe a kormány bele-rángatta a felsőoktatási intézményeket, és ez ellen határozottan tiltakozunk. Mindeközben a CEU ügyében semmilyen konkrét és megnyugtató előrelépés nem látszik. Lehet, hogy történik, ezért kérem is államtitkár urat és a kormánypárti képviselőtársakat, jelezzék, hogy ebben az ügyben milyen fejlemény történt. Legutóbb augusztus 9-én kaptunk a sajtón keresztül értesülést arról, hogy valamiféle tárgyalások zajlanak, de ezek előrehaladásáról semmit nem tudunk.

Azt is jól tudjuk, hogy egy másik feltétel, miszerint az amerikai kormányzattal kell megegyezést kötni, ami tudvalevőleg nem hatásköre, elfogadtak, befogadtak végül egy oktatási miniszter általi szándéknyilatkozatot, azt gondolom, ezzel saját maguknak is kellemetlen percekot okozva, de látszólag megoldva ezt. S nyilván a harmadik feltétellel kapcsolatban is megköszönnénk, ha tájékoztatást kapna a közvélemény is, ez pedig az, hogy az Egyesült Államokban, New York államban létesítendő kampusz ügyében van-e előrelépés. Ha már a lex CEU-t nem hajlandók eltörölni, történhet-e előrelépés ebben az ügyben? Várom államtitkár úr válaszát erre a kérdésre. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség az elsőként jelentkezett független képviselő felszólalására. Meg is adom a szót Szabó Szabolcs képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Én nagyon örülök annak, hogy az Egyesült Államok történelmileg tekintve hetedik tagállamával már ilyen nemzetközi megállapodásunk is lesz. Megnéztem a jogtárat, nem volt ilyen típusú megállapodás semmilyen témában. Azt tudni kell az említett államról, hogy talán a leggazdagabb az egy főre jutó GDP-t tekintve, hetvenvalahány ezer dollár/fő az éves GDP, ez a magyar GDP értékének körülbelül az ötszöröse. Kifejezetten szép állam, a Chesapeake-öböl mentén fekszik Annapolis, több mint száz folyó meg patak torkollik ott bele, nagyon szép, osztrigát lehet halászni, ráadásul a kutatás-fejlesztés az ottani felsőoktatási intézményekben nagyon erős, úgyhogy ezzel nekem abszolút semmi problémám nincs. Mondom, én örülök is neki. Gondoltam, hogy egy kis földrajzi ismertetőt is adok Maryland államról.

A probléma, ugye, nem itt van, azt gondolom. Erre itt utaltak többen is ellenzéki képviselőtársaim,

hanem ott, hogy ismerjük ennek előzményeit. Attól az ember nyilván nehezen tekint el. De mivel képviselőtársaim erről beszéltek, nem is húznám ezzel különösebben az időt.

(9.30)

Itt inkább egy dologra hívnám fel a figyelmet, amit, megmondom őszintén, nem nagyon értek, és akkor itt vitatkoznék egy kicsit L. Simon László képviselőtársammal, amikor azt mondta, hogy lám, bebizonyosodott megint, hogy az ellenzéki képviselők hazudtak, hiszen itt a szerződés, és minden rendben van. Úgy szól a nemzeti felsőoktatásról szóló törvénynek az a bizonyos pontja, amit a lex CEU-val beletettek, ez a 76. § (1) bekezdésének a) pontja; hogy értelmezhető legyen, olvassom a szöveget. Ez úgy szól, hogy „Magyarország területén külföldi felsőoktatási intézmény akkor folytathat oklevelet adó képzési tevékenységet, ha - és akkor itt jön az a) pont - magyarországi működésének elvi támogatásáról szóló, Magyarország Kormánya és a külföldi felsőoktatási intézmény székhelye szerinti állam kormánya által kötött - közbevetett mellékmondatként : - föderatív állam esetén, amennyiben a nemzetközi szerződés kötelező hatályának elismerésére nem a központi kormányzat jogosult, annak központi kormányzatával létrejött előzetes megállapodáson alapuló nemzetközi szerződés kötelező hatályát a szerződő felek elismerték.”

Kicsit bonyolult a szöveg, de talán az előzőekből is kiderült, hogy ez arról szól, hogy először meg kell állapodni Washington D. C.-vel, utána Annapoliszal. Ugye, Annapolis Maryland fővárosa, egy 36 ezres kisváros, nem is a legnagyobb város Marylandben. Ez azért érdekes, mert a nemzetközi jogban a megállapodás azt jelenti, hogy ad 1 jegyzéket vált két kormány, és kihirdetik. Ugye, az Egyesült Államok és Magyarország, tehát Washington és Budapest között; direkt megnéztem a jogtárat, vannak is ilyen nemzetközi megállapodások kihirdetve, jegyzékváltáson alapulva, meg vannak olyanok, amikor hosszas tárgyalások után egy papírt aláírnak.

Én föltúrtam a teljes magyar jogtárat, és nem találtam olyan nemzetközi megállapodást, amit Washington és Magyarország felsőoktatási intézmények elismeréséről kötött volna. Lehet, hogy én voltam figyelmetlen. De erre utalt Iktótyi képviselőtársam is, hogy ugye volt valami levelezés, amit az amerikai kormány befogadott. Lehet, hogy én nem értek hozzá, de a nemzetközi jogban az a szokás, hogy egy megállapodás akkor megállapodás, ha azt kihirdetik, tehát benne van a jogtárban. De ilyen nincs.

Én ez után szeretnék érdeklődni, hogy nemzetközi jogi szempontból ez így akkor teljesen rendben van-e, hogy egy levelezés alapján kötünk megállapodást. Mert a törvény szövege egyértelmű. Nem azt mondja, hogy Sziijártó úr írjon levelet a kormánynak, meg az amerikai kormány küldjön vissza egy

másik levelet, vagy, nem tudom én, forduljon jobbra vagy balra, és ne foglalkozzon vele, hanem megállapodást kell kötni, előtte, amit mondjuk, Marylanddel kötünk, a McDaniel College-dzsal, és nem a másikkal, amit L. Simon László említett.

Tehát akkor ez nem kell? Mert a törvény szövege azt mondja, hogy kötni kell egy megállapodást, a nemzetközi jog szerint azt ki kell hirdetni. Ez most nincs. Akkor mi a helyzet egészen pontosan? Engem csak ez érdekelne, úgyhogy örömmel venném, ha Palkovics államtitkár úr erre válaszolna.

Zárójelben megint csak visszatérnék arra, ha már van még időm, amit L. Simon László emlegetett, hogy az ellenzéki képviselők hazudoztak. Világosan megmondtuk, amikor a lex CEU-t ide behozták, hogy tökéletesen jól látható egyébként, hogy ott egy intézményre lőnek ezzel, nevezetesen a CEU-ra, hiszen olyan feltételrendszeret alkottak ebben a törvényben, amelynek a végén az jött ki, hogy voltaképpen egy intézmény nem tudna megfelelni ennek az előírásrendszernek, az meg a CEU.

És ez a szerződés is nagyon jól mutatja, mert tudtuk előre, és mondtuk is, hogy értelemszerűen a McDaniel College meg fog tudni ennek az előírásnak felelni, ha az Egyesült Államok és Maryland jogi kapcsolatrendszerében sikerül valahogy rendet vágni, mert nekik van kampuszuk Westminsterben. Nem is tudom, 150 éve biztosan ott van az a kampusz; lehet, hogy tévedek az időtávot tekintve, de nagyon régóta.

Nyilván azért írták meg így a törvényt, hogy a végén az jöjjön ki, hogy csak a CEU-ra vonatkozzon, de ezt csak a történeti hűség kedvéért mondtam el. Arra a kérdésre várnék választ államtitkár úrtól, amit felvettem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most van lehetőség kétperces felszólalásokra. Elsőnek megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, az MSZP képviselőjének, az Országgyűlés jegyzőjének. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Ez a törvénytervezet nem másról, mint az Európai Unió kívüli székhelyű, Magyarországon felsőoktatást folytató intézményekről szól, őket érinti. Valójában tehát a CEU-ról is szól. Ez az egész, ami zajlik, nem más, mint egy cirkusz. Ez egy CEU-cirkusz, és mondhatom nyugodt lelkiállással, a Sorosgyerekek szerepvállalása mellett, Orbán vezérletével. Nem kell hogy említsem a többiek Szájertől Némethig vagy akár Deutschtól Kövérig.

Hiába tiltakoznak Nobel-díjasok, hiába mondják el, hogy az, amit önök csinálnak, gyakorlatilag csak torz politikai megfontolásokon alapszik. Nem számít semmit. Önök tönkreteszik a Magyarországon működő egyik legjobb felsőoktatási intézményt. Az a helyzet, hogy inkább azzal kellene foglalkozniuk, amit Lázár meg Orbán mond, de a tekintetben, hogy

hogyan és miképpen voltak meg együtt a CEU-val a korábbiakban, miért nem okozott ez problémát. Hogy nem túrjuk a csalást Magyarországon - mondja Orbán. Meg kellene nézni a pénzügyi felhasználásokat más tekintetben, hogy hogyan történik. Lenne mihez nyúlni, és nem utólagos törvényekkel kellene szabályozni és életre hívni azt a helyzetet, amit életre hívtak.

Ha nem akarok elmélyedni benne, akkor csak egy mondatot vagy két félmondatot mondok a dologhoz illetően. Olybá tűnik számomra, hogy a Fidesz a tudás megszerzésének ellenségévé vált. Olybá tűnik számomra, hogy a magyar fiatalok itthon tartásában oly keveset tesz. Ebben kellene az élen járnia, ebben kellene sokkal többet tennie, akkor ezt az országot szolgálja. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Most a további képviselői felszólalások következnek. Tisztelettel kérdézem képviselőtársaimat, hogy kíván-e élni valaki a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárrom.

Megkérdézem az előterjesztő képviselőjében Palkovics László államtitkár urat, kíván-e élni a felszólalás lehetőségével és válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, államtitkár úr! Ön a szó.

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Annál is inkább, mert több kérdés is érkezett, és tulajdonképpen itt nem az előterjesztésről beszélünk, ami a Maryland állam és Magyarország közötti felsőoktatási együttműködésre vonatkozik, hanem más ügyekről.

Azt Gyüre Csaba és Iktóty képviselő úrnak köszönöm, hogy felül tudtak emelkedni azokon a politikai ügyeken, amelyek megjelentek az MSZP oldaláról, és megszavazzák ennek az együttműködési megállapodásnak a hatálybalépését. Hiszen itt egy egyetemről beszélünk, egy olyan egyetemről, amely Amerikában folytat tevékenységet, egyébként azt hiszem, 200 éves az egyetem, vagy valahol a kettő között, és ez egy nagyon jó intézmény. Részt vettem ennek az egyetemnek a budapesti tanévnyitóján, és azt gondolom, az egyetem vezetése is megnyugvással vette azt tudomásul, hogy ez a megállapodás nemcsak a törvényt elégíti ki, hanem hosszú távú jövőt biztosít ennek és más marylandi intézményeknek is. Ugyanúgy, mintha megkötjük majd New York állammal, vagy megkötjük Massachusettszel a hasonló megállapodást az ottani egyetemekkel és remélhetőleg több más amerikai egyetemmel is.

Ami a magyar felsőoktatási rendszert, annak szabadságát illeti, azért szeretnék mindenkit emlékeztetni arra, hogy Magyarországon 63 felsőoktatási intézmény van jelen pillanatban, ebből 21 külföldi felsőoktatási intézmény. Egy ekkora országban ennyi

felsőoktatási intézmény működik szabadon. Ha ezt összehasonlítjuk Európa bármelyik, jelen pillanatban nálunk még sikeresebb országával, azt lehet látni, hogy itt az a fajta szabadság, ami a felsőoktatási intézményekre vonatkozik, legyen az külföldi intézmény vagy magyar magánintézmény vagy egyházi intézmény vagy magyar állami intézmény, azért annyira nincs veszélyben.

(9.40)

Ezt azért szeretném kiemelni, mert ha elolvassuk a Velencei Bizottság jelentésének jelentés részét, nem az utolsó, egyoldalas konklúziót, hanem a jelentést, ebben a jelentésben a Velencei Bizottság elég egyértelműen megállapítja azt - nagyon sok minden van benne egyébként -, hogy Magyarországon az egyetemi oktatás autonómiája, szabadsága nincs veszélyben; ez a törvénymódosítás ezt semmilyen módon nem befolyásolja.

Aztán ez a jelentés megállapít még egy másik dolgot - ahogy mondtam, sok minden más mellett -, megállapítja azt, hogy minden államnak mindenképpen joga, sőt kötelessége is az, hogy a felsőoktatási intézményrendszere minőségét folyamatosan javítsa, és mindent megtegyen annak érdekében, hogy ez a minőség hosszú távon jó legyen. Ilyen értelemben ők ezt a törvénymódosítást nem sérelmezték. Egy dolgot sérelmezték ebben, hogy már meglévő intézményre ez ne vonatkozzon. Ez egy jogi kategória. Én mérnök volnék, nem jogász. Ha ezt gondolnánk jónak, akkor a jogrendszerünk fejlesztését, fejlődését akár be is fejezhetnénk, azt gondolom, de mint mondtam, ebben nem akarnék ennél többet állást foglalni, mert nem értek hozzá.

Hogy ez mennyire kényszer-megállapodás: amikor a marylandi tárgyalások folytak, egy másik amerikai, szintén marylandi egyetem Karib-szigeteken folyó kihelyezett képzése éppen akkor ment tönkre. És miután nem volt semmifajta megállapodás a két állam között, ezért az ottani hallgatók nagyon nem tudták, hogy mi fog történni, egyébként nem is nagyon találtak rá megoldást. Úgyhogy Maryland ezt pont ebből a szempontból üdvözölte, hogy akkor ez egy jófajta megoldás arra, hogy hogyan tudjuk a hallgatók érdekeit továbbra is biztosítani abban az országban, ahol egy amerikai felsőoktatási intézmény képzést végez, hogy valahova tudjanak egyébként fordulni.

Egy ilyen megállapodás nem vicces dolog, hiszen itt felsőoktatási intézményekről beszélünk. Legény Zsolt képviselő úr itt említette, hogy minek egy ilyen megállapodásban szabályozni. Az Amerikai Egyesült Államokkal van három megállapodásunk, egy sor más megállapodás mellett, amelyek egyébként szövetségi szintűek. Ezek közül az egyik a Fulbright-ösztöndíjasok mobilitásáról szóló megállapodás, a másik a budapesti amerikai iskoláról szóló megállapodás. Azt gondolom, ha ezeket államközi

megállapodásokban szabályoztuk, akkor nem összehasonlítva és nem egyenlőségjelet téve vagy alá-fölé rendeltségi viszonyt megállapítva, mondjuk, egy felsőoktatási intézménnyel, de hogy ezt is szabályozzuk, szerintem ez nem egy olyan nagyon nagy probléma. Tehát én azt gondolom, hogy emiatt sem szégyenkeznünk nem kell, sem semmi mást nem kell tenni.

Egyébként Maryland állammal ez a tárgyalás abszolút szakmai alapon zajlott, és egyébként meglepő módon, azt gondolom, hogy számomra nem annyira, de meg lehet rajta lepődni, a New York állammal való tárgyalások is abszolút szakmai alapon történnek. Ebben nincs semmifajta politikai rész. Igen, ez egy normális dolog, hogy legyen megállapodás a két állam között, olyannyira, hogy amikor ezt aláírtuk, talán már 2004-ben aláírtunk egy ilyen megállapodást vagy szándéknyilatkozatot, ez egyébként akkor sem volt szokatlan. Úgyhogy egy ilyen megállapodás nagyon helyénvaló, és nagyon rendben van az, hogy egy komoly dologra, ami egy felsőoktatási intézményt jelent, ilyenfajta megállapodásokat kötünk.

Hogy ez a megállapodás milyen típusú? A képviselő úr feltette azt a kérdést, hogy minek tekintjük ezt a levélváltást Balog miniszter úr és DeVos miniszter asszony között. Ezt pontosan annak tekintjük, ami egyébként a törvény szövegében le van írva. A törvény szövege azt mondja, hogy előzetes megállapodást hoz létre, megállapodást köt, hiszen ez valóban... *(Szabó Szabolcs közbeszólására:)* Az Igazságügyi Minisztérium véleménye szerint nem kell kihirdetni. Ez egyébként tökéletesen megfelel ennek, egyébként ez a törvény nem jöhetett volna ma ide. Úgyhogy ennek megfelel. Egy ratifikált megállapodást az adott állammal kell egyébként létrehozni. Emlékeztetném például arra, hogy a német szövetségi kormánnyal is megállapodtunk például az Andrássy Egyetem ügyében, de miután ez nem ratifikált megállapodás, nem hirdettük ki, mégis létezik az Andrássy Egyetem. Ez ugyanabba a kategóriába tartozik, tehát ezt nem most találtuk ki.

Ami engem tulajdonképpen meglepett, hogy az MSZP nem támogatja ennek az egyetemnek a magyarországi működését, ami nem illik bele az eddigi véleménybe. Tegnap Hiller képviselő úrral volt egyfajta vitánk, beszélgetésünk, és nekem nem úgy tűnt, hogy az MSZP egyébként nem ért egyet, mondjuk, egy külföldi intézmény magyarországi működésével. Úgy látszik, tegnap óta változott az MSZP véleménye ebben a dologban. Tehát ez nem színjáték, ez egy valós tartalom. Itt szakmai ügyekről, egy megállapodásról beszélünk, amit minden fél be fog tartani.

Kérdezte a képviselő úr, hogy mi a helyzet a New York állammal történő megállapodással. Itt a tárgyalások zajlanak. Nyilván ebben a pillanatban ez a CEU-ra vonatkozik. Én azt gondolom, hogy ezek a megállapodások hamarosan le fognak záródni, és amennyiben egyébként ezen megállapodás kapcsán

az ebben a pillanatban létező, kérelmező CEU teljesíti ezeket a feltételeket, amikről egyébként úgy gondolom, úgy látják, hogy egyre inkább teljesíthetőek, akkor ez a megállapodás is aláírásra fog kerülni, és egyébként nem fog történni semmi a CEU-val. Már csak azért, mert megint a CEU-ról beszélünk, ha megnézzük a Velencei Bizottság jegyzőkönyvét, azt ők sem értették, hogy mi is itt az ügy, hiszen van egy nagyon rendes magyar egyetem, ez a Közép-európai Egyetem, amelyik Magyarországon képzést folytat, az akkreditáció az ő telephelyére vonatkozik, akkor mi szükség is van az egész CEU-ra. De én azt gondolom, ez legyen a Közép-európai Egyetem fenntartójának az üzleti modellje, ha úgy tetszik, megoldása. Ők ott nem igazán találtak magyarázatot arra, hogy miért is van szükség erre a sajátos amerikai konstrukcióra, ha egyébként valóban van egy olyan egyetem, amelyik ott nem képez, itt nem ő képez, mert egy másik intézmény végzi, hogy akkor mi is itt az ügy - nem értették. Megmutattuk az egész hálózatot, hogy hogyan néz ki, na, azután pláne nem értették, úgyhogy ezért került ez így leírásra a Velencei Bizottság jelentésében.

Úgyhogy én igazán azt gondolom, hogy itt nincs ügy; itt igazán arról van szó ma, hogy a Maryland állambeli McDaniel College magyarországi működését ez a törvény biztosítsa, úgyhogy én kérek mindenkit, hogy ezt támogassák. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **Magyarország Kormánya és a Lengyel Köztársaság Kormánya között a diplomáciai ingatlanok jogi helyzetének kölcsönös rendezéséről szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/17301. számon a Ház informatikai hálózatán mindenki számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Magyar Leventének, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. 30 perc az időkerete, államtitkár úr. Parancsoljon!

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem fogom kihasználni a 30 percet, mert egy technikai jellegű megállapodásról van szó, aminek a politikai relevanciája ugyan létezik, de természetesen nem ez a meghatározó eleme ennek a megállapodásnak, hiszen nincs másról szó, mint a múlt oly sok bűne közül az egyik, egyébként kisebb horderejű bűn elvarrásáról. Ahogyan sok más esetben is, a mi generációnknak adatott az a feladat, hogy az ország kommunista-szocialista múltjából fakadó sok negatív és káros következményt megpróbáljuk kijavítani,

elhárítani. Örvedetes, hogy itt nem egy érdemi ügyről van szó, hanem egy olyan jogtechnikai hibának az örökségéről, amelyet ezzel a megállapodással mi teljesen megnyugtatóan rendezhetünk.

Tisztelt Ház! Ennek értelmében Magyarország Kormánya és a Lengyel Köztársaság Kormánya között a diplomáciai ingatlanok jogi helyzetének kölcsönös rendezéséről szóló jegyzőkönyv aláírása véleményünk szerint illeszkedik a kormány programjába, amely kiemelt jelentőséget tulajdonít a szomszédai, valamint a viseigrádi csoporttal, így Lengyelországgal ápolat kapcsolataink erősítése irányába.

A magyar-lengyel kapcsolatok kétoldalú, regionális, valamint multilaterális nézőpontból is meghatározó szerepet kapnak külpolitikánk alakításában. Célunk, és ebben talán egyetértés van az Országgyűlésben helyet foglaló pártok között, hogy a Lengyelországgal fennálló kapcsolatainkat a jövőben is problémamentesen fejleszthessük. Szorosan ebbe a célrendszerbe illeszkedik a jegyzőkönyv aláírása, amelynek célja a korábbi szerteágazó és jogvitáktól sem mentes helyzet végleges rendezése úgy, hogy az egyik fél részéről sem igényli pótlólagos költségvetési forrás bevonását.

Miről is van szó, tisztelt Ház, ebben az ügyben? Évtizedekkel ezelőtt született egy megállapodás a Magyar Népköztársaság és Lengyelország között, amely arról szólt, hogy két-két, állami tulajdonban lévő ingatlant átenged egymásnak a két ország diplomáciai használatra, azonban a nagy kommunista barátság jegyében a jogi részletek tisztázását, például annak vonatkozásában, hogy ez a megállapodás milyen időtartamra szól, nem rögzítették, és azóta fennáll egy teljesen bizonytalan jogi helyzet az akkori megállapodás értelmezése körül.

A jelen megállapodás arról szól, amit idén júniusban írt alá Waszczykowski lengyel és Sziijártó magyar külügyminiszter úr, hogy ennek a két-két ingatlannak, tehát összesen négy ingatlannak a jogi státuszát rendezzük, méghozzá olyan, mind a két fél számára veszteséget nem okozó és megnyugtató módon, hogy egyszerűen kicseréljük az ingatlanok tulajdonjogát, magyarán a meg nem határozott időre szóló használati jogot továbbfejlesztjük egy teljes körű tulajdonjoggá.

(9.50)

Így Magyarország két értékes ingatlanhoz jut a lengyel fővárosban. Lengyelország pedig hasonlóképpen itt Budapesten jut hozzá, kerül birtokába két rendkívül értékes ingatlan. Mi úgy látjuk, hogy ez a megállapodás minden fontos tekintetben paritáson alapszik, és egyik fél számára sem okoz veszteséget. Mi több, egy nagyon fontos előrelépés lehet a kétoldalú kapcsolatokban is, hiszen gyakorlatilag ez az egyetlen olyan eleme az egyébként kiváló magyar-lengyel kapcsolatrendszernek és barátságunknak, amely-

ben, ha nem is vita, de egy értelmezésbeli különbség fennállt az elmúlt években, és ez rendre felszínre is került, és ha nem is érdemben, de mégiscsak terhelte vagy körbevette az egyébként konstruktív és minden szempontból előremutató párbeszédet.

Tisztelt Ház! A kormányzati célokhoz és feladatokhoz történő illeszkedés másik kiemelendő eleme a Külgazdasági és Külügyminisztérium azon törekvése, hogy a fogadó országokban a politikai kapcsolatok szintjéhez és az adott ország ingatlanpiaci viszonyaihoz igazodva a magyar tulajdonú vagy használatú ingatlanokat a lehető leggazdaságosabb módon használjuk ki, fejlesszük, vagy szükség szerint relokációjukról gondoskodjunk, tehát egy ingatlanrendezési tágabb koncepció keretében is illeszkedik ez a lépés. A jegyzőkönyv rendelkezéseinek értelmében a kölcsönösség jegyében az érintett ingatlanok teljes körű tulajdonjoga a varsói magyar diplomáciai épületek tekintetében a magyar államra, míg a budapesti lengyel diplomáciai épületek értelemszerűen a lengyel államra kerülnek átruházásra.

Az előbb említett ingatlanok tulajdonjogának rendezése révén úgy a magyar, mint pedig a lengyel fél számára egy tiszta jogi helyzet teremthető, amely a tulajdonjogot illető valamennyi bizonytalansági elem kiküszöbölése által hozzájárulhat a történelmi lengyel-magyar barátság további megszilárdításához. A jegyzőkönyvet aláíró felek a kétoldalú kapcsolatok fenntartásának és gyakorlásának megkönnyítése érdekében kölcsönösen mentesíteni kívánják egymást az ingatlanok használatából eredő minden adó és díj megfizetése alól.

Mindezek alapján tisztelettel kérem a tisztelt Házat, hogy fogadja el a beterjesztett törvényjavaslatot, mert az minden tekintetben szolgálja Magyarország érdekeit, és egy fontos jogi, valamint gyakorlati probléma kiküszöbölését eredményezheti egy számunkra oly privilegizált és fontos kapcsolatrendszerben, mint a magyar-lengyel. Elnök úr, köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Szabolcs Attila képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

SZABOLCS ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Államtitkár Úr, Képviselőtársaim! Szinte nincs olyan nap, amelyekre ne esne valamilyen magyar-lengyel közös ügy. Ilyen ez a mai is; és ennek geopolitikai oka van. Közép-Európa jelentősége nő, ennek kézzelfogható jele, hogy a lengyelek rohamléptekkel haladnak egy észak-déli gázfolyosó kiépítésében, amelynek a két vége a Balti-tengeren és az Adrián lesz. De ennek az erősödésnek a jele az is, hogy a viseigrádi egységünket folyamatosan megbontási kísérletek érik kívülről. Azonban vannak olyan kellemes hétköznapi esemé-

nyek is, mint a Visegrádió adásainak megjelenése, a V4 Híradó és kulturális események sora és a többi.

A mai napon pedig egy látszólag száraz jogi procedúrán szeretném, ha végigvinne a tisztelt Ház, mert emögött szintén egy baráti gesztus áll. Maga a jogi aktus önmagában nézve annyit takar, hogy az eddig vitatott tulajdonú épületekről elismerjük az egyértelmű jogos tulajdonlást, a budapesti lengyel nagykövetség a lengyeleké, a varsói magyar nagykövetség épülete pedig a miénk.

Egy jogi tisztázási folyamat vége. Önmagában ez nem tűnik olyan jelentőségűnek, de ha kicsit körül-nézünk magunk körül, akkor azt látjuk, hogy partszakaszok, komplett félszigetek, országrészek, tartományok hovatarozását vitatják Európában. Nem az elismerési folyamat a tipikus, mint ami kettőnk között zajlik, amiről mi itt szavazni fogunk. Ez a kölcsönös elismerés jelképe a szövetségünknek, mert úgy ismerjük el egymásnak hazánk képviselői épületeinek tulajdonjogát, hogy kölcsönösen gazdagonk velem. Próbálom elkerülni az üzleti kifejezéseket a mostani felszólalásomban, mert úgy gondolom, hogy ez a mostani elegáns gesztus többről szól, mint egy jó üzlet, többről szól, mint egy közös jogi megállapodás.

A nagykövetségek jelképek, egy országot képviselnek, rajtuk minden országban megtaláljuk zászlónkat. Ezek elé az épületek elé vonulunk, ha az együttérzésünket vagy éppen az elégedetlenségünket fejezzük ki a képviselt országgal. Ezek az épületek oltalmat adnak a veszély idején, egy ország fogad be, ha ide menekülünk, ezért én úgy gondolom, hogy ez a tulajdonjogi elismerés a két nép kölcsönös elismerésének szól. Kérem a tisztelt Házat, hogy szavazataikkal tegyék lehetővé ezt a kétoldalú gesztust. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Legény Zsolt képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. LEGÉNY ZSOLT, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat egy jegyzőkönyv kihirdetéséről szól, amely rendelkezéseinek értelmében a kölcsönösség jegyében a varsói magyar diplomáciai ingatlanok tulajdonjoga a magyar államra, míg a budapesti lengyel diplomáciai ingatlanok tulajdonjoga a lengyel államra kerül átruházásra. Az említett ingatlanok tulajdonjogának rendezése révén úgy a magyar, mind pedig a lengyel fél számára egy tiszta jogi helyzet teremődik.

A jegyzőkönyvet aláíró felek a kétoldalú kapcsolatok fenntartásának és gyakorlásának megkönnyítése érdekében kölcsönösen mentesíteni kívánják egymást az ingatlanok használatából eredő minden

adó és díj megfizetése alól. A jegyzőkönyv rendelkezik a felek kölcsönös átruházásairól, a jegyzőkönyv tárgyát képező ingatlanok pontos megjelölésével, valamint a diplomácia szabályai szerint egy jelképes vételár feltüntetésével. A magyar fél a jegyzőkönyv megkötése révén a lengyel fél által rá ruházott ingatlanokért cserébe lemond az őt egy korábbi államközi szerződés alapján megillető varsói telek iránti igényéről. Rendelkezik az átruházott ingatlanok szabad forgalomképességéről, a kizárólagos diplomáciai célra történő értékesítés feloldásával egyidejűleg. Ahogyan államtitkár úr is említette egyébként az exozéjában, mondhatnánk, hogy ez egy jogtechnikai kérdés, de azt gondoljuk, hogy ezen egyébként túlmutat ez a megállapodás, ennek értelmében a Magyar Szocialista Párt országgyűlési képviselőcsoportja természetesen támogatja az előterjesztés elfogadását.

Azonban a magyar-lengyel kapcsolatokról beszélünk, és ezt megtette Szabolcs képviselőtársam is és természetesen államtitkár úr is exozéjában, azért - hogy is mondjam? - a politikai apropó kapcsán el szeretnék mondani néhány dolgot, hogy mi hogyan látjuk a magyar-lengyel kapcsolatokat. Mint ismeretes, a két országot irányító uralkodóházak már államalapításaink időszakától nagyon szoros családi és diplomáciai kapcsolatokat építettek ki egymás között, amely mögött ott volt egyébként a katolikus egyház is, és itt nagyon sok szentet - Szent Adalberttől kezdve Szent Imrén keresztül nagyon sok mindenkit - lehetne sorolni. A legfontosabb személyiség egyébként szerintünk Nagy Lajos király és lánya, Szent Hedvig, akiknek a tevékenységéhez köthető az egyetlen magyar alapítású szerzetesrend, a pálosok Lengyelországba telepítése, a csestochowai kolostor alapítása. A két nép tehát mindig össze tudott fogni az érkező veszéllyel szemben, mindig segítettünk egymásnak, amikor a függetlenségünkről volt szó.

1830-ban és 1863-ban magyar önkéntesek ezrei vettek részt a lengyelek oldalán, több százan hősi halált haltak a független Lengyelországért. Ugyanígy tettek a lengyelek 1848-49-ben, amikor Bem apó vezetésével önkéntes lengyel régiók harcoltak a független Magyarországért. Majd 1920-ban a lengyel bolsevik háborúban újra Magyarország segítette a lengyeleket. 1939-ben a németek és a szovjetek által megszállt Lengyelországból menekült hozzánk több mint százezer lengyel civil és katona, hogy aztán nagy többségük végigharcolja a háborút a szövetségesek oldalán. 1956-ban pedig újra a lengyelek voltak azok, akik a magyar forradalomnak a legnagyobb önkéntes segítségét nyújtották.

(10.00)

Ez az együttműködés, ez az együtt gondolkodás, közös tervezés ma is tetten érhető, csak sajnos kicsit másképpen, amolyan orbáni és Kaczyński módra. Politikai és médiakörökben régóta suttognak a Fi-

desz és a Lengyelországot jelenleg kormányzó Jog és Igazságosság párt vezetőjének rendszeres titkos találkozójáról, kampánytanácsadók cseréjéről és egyeztetett Brüsszel-ellenes fellépésről. Emellett a kormányzati kapcsolatok is nagyon erősek, szinte minden héten történik miniszteri találkozó vagy Budapesten, vagy Varsóban, legközelebb talán éppen most pénteken utazik Orbán Viktor a lengyel fővárosba. Nem véletlen ez, hiszen a két kormányzó párt nagyon sok közös vonást mutat, céljaik, jövőképük, ideáljai lényegében azonosak. Elég, ha csak a lengyel kormány és az EU között kialakult vitára utalunk a lengyelországi igazságszolgáltatási reform kapcsán. Ez Varsó szerint megszüadítaná az országot a szocializmus idején kinevezett bíraktól, ezzel szemben a demokratikus értékrendet vallók azt kifogásolják, hogy a bírói szervezet vezetőinek kinevezését a végrehajtó és a törvényhozó hatalom kezébe adná, azaz megszüntetné az igazságszolgáltatás függetlenségét.

Szintén közös jellemzője a két országnak, hogy a demokrácia állapota, továbbá az emberi jogok és jogállamiság érvényesülése miatti aggodalmak mindkét ország esetében felvethetők, mint ahogy a média helyzete és működése is. Lengyelországban látványosan megszüntették az euró bevezetéséért felelős kormánybiztosi posztot, ezzel is kifejezve, hogy Magyarországhoz hasonlóan ellenzik az euró bevezetését. Az európai közös pénznem elfogadása ugyanis nemcsak gazdasági...

ELNÖK: Képviselő úr, ezt az általános érvényű elemzést nem tudom semmiféleképpen sem besorolni a tényleges szerződés tartalomhoz. Úgyhogy tisztelettel arra kérem, hogy arra térjen át, és azzal folytassa.

DR. LEGÉNY ZSOLT, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Ahogyan említettem, elnök úr, a magyar-lengyel mostani megállapodás miatt szerettem volna erről egyébként beszélni, de itt csupán arra akartam utalni, hogy Lengyelországgal együtt kimaradhatunk az átalakuló eurózóna tanácskozásaiából, ahol a kontinens pénzügyi területén hozhatnak fontos döntéseket, és ebből mi azt a következtetést vonjuk le, hogy Orbán és Kaczyński illiberalizmusa nemcsak az Európai Uniótól távolítja el Magyarországot és Lengyelországot, hanem a visegrádi együttműködés projektjének ellehetetlenítésével, kiűrésével is járhat, hiszen nem véletlen az sem, hogy a visegrádi együttműködés tengelyének nevezik Magyarországot és Lengyelországot, ahogyan említette az államtitkár úr, de a V4 napjainkban, mi úgy látjuk, inkább V2+2, hiszen Csehország és Szlovákia sok esetben ugyan nem kritizálja hangosan Lengyelország és Magyarország illiberális politikáját, de mindkét ország különböző csatornákon nyilvánosságra hozta, hogy ők inkább az EU belső magja felé szándékoznak menni.

Mi azt gondoljuk, hogy Magyarország nem egyenlő Orbánnal, Lengyelország nem egyenlő Kaczyńskival, azt gondoljuk, hogy ezt is túl fogja élni a két nép történelmi barátsága. De ahogyan említettem, természetesen az előttünk fekvő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot támogatni fogja a képviselőcsoport. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Gyüre Csaba képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, Öné a szó.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő javaslat a diplomáciai ingatlanok jogi helyzetének kölcsönös rendezése Lengyelország és Magyarország között.

Arról már minden vezérszónok szót ejtett, hogy a lengyel-magyar barátság gyakorlatilag ezeréves múltra nyúlik vissza, a történelmünk során számos olyan kölcsönös pont volt, ahol egymást érintette a két állam, és nagyon büszke arra mind a két nép, hogy egymással soha a két ország háborút nem folytatott, ezt egyébként hirdetik is még a turizmusban is a lengyelek is rendszeresen, a két nép egymás mellett közös országhatárral mindig csak segíteni próbálta egymást, tehát gyakorlatilag egyedülálló az egész világon az ilyen jellegű együttműködés.

A Jobbik Magyarországotért Mozgalom ezért is üdvözl mindenféle olyan megállapodást, amely még tovább lép a lengyel-magyar barátsággal, a közös együttműködéssel kapcsolatosan. Így természetesen üdvözljük ezt a jelenlegi megállapodást is, amely előttünk fekszik.

Nyilván fontos az, hogy az ingatlanoknak a jogi helyzete tisztázva legyen, és különösen fontos az, hogy két ilyen ország között, mint Lengyelország és Magyarország, amelyek hagyományosan nagyon régi barátságban állnak egymással, ne legyenek olyan pontok, amelyekben nem rendezzük az egymáshoz való viszonyunkat. Így ha nem is nagy dologról van szó, csak néhány ingatlanról a tulajdonjogáról, akkor is nagyon fontos az, hogy ezek rendben legyenek.

Ez a lépés tiszta jogi helyzetet fog hozni, hiszen a Varsóban lévő épületek a magyar állam tulajdonába, a Budapesten lévők pedig a lengyel állam tulajdonába kerülnek, így kölcsönösen tisztázuk ezt a jogi helyzetet, amely volt, bár ez nyilván nem okozott nagy feszültséget eddig sem a két országnak a kapcsolatában. Ez egyébként a bécsi egyezménytel teljes mértékben összhangban áll, annak a szellemiségével, így mindenféleképpen örülünk annak, hogy megoldódik ezzel ezeknek a diplomáciai ingatlanoknak a sorsa.

A Jobbik Magyarországotért Mozgalom természetesen támogatja a megállapodást. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Megkérdem a képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdem Magyar Levente államtitkár urat, hogy kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen. Parancsoljon, államtitkár úr, ön é a szó.

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr, a lehetőséget újfent, és köszönöm a pártoknak a támogató hozzászólásokat.

Talán annyival egészíteném ki a Legény képviselő úr által elmondottakat, hogy természetesen - mint ahogy arra ő is rámutatott - a magyar-lengyel barátság gyökerei olyan mélyre nyúlnak vissza, olyan távolba nyúlnak vissza, és olyan mélyen gyökereznek, hogy ezt a rendkívül fontos és - még egyszer - talán az összes közül a legnagyobb megbecsülésnek örvendő kétoldalú viszonyát Magyarországnak sokkal inkább határozza meg ez a hatalmas történelmi és gazdag örökség, semmint hogy egy-egy kormány, egy-egy négy évre mandátumot kapó kormány aktuálisan milyen módon ápolja ezeket a kapcsolatokat. Ezt szeretném hangsúlyozni, hogy itt egy történelmi örökség letéteményeseként, egy történelmi örökség őrzőiként kell eljárunk, és néhány év periódusában folytatott gyakorlat ebből a szempontból nem tekinthető meghatározónak. De mi büszkék vagyunk arra, hogy ahogyan az előző lengyel kabinettel, úgy a jelenlegi lengyel kabinettel is megtaláljuk a hangot, támogatjuk egymást a nemzetközi fórumokon, Lengyelország következetesen kiáll Magyarország érdekeiért, ezt nyugtázni tudjuk, és fordítva is: Magyarország minden lehetséges fórumon segíti Lengyelországot nemzetközi céljai elérésében.

Tisztelt Képviselő Úr! Még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy ahogy az előző Tusk-kabinettel is legalább ilyen intenzívek voltak a magyar-lengyel kormányzati érintkezések, úgy a jelenlegi Szydlo-kabinettel is intenzív a párbeszéd, és ez így van jól, ezt fenn kívánjuk tartani, és azt is fenn kívánjuk tartani, hogy a V4-es együttműködés, amelyik az elmúlt években egy soha korábban nem tapasztalt láthatóságot kapott és jelentőséget nyert, a továbbiakban csak az erősödés irányába fejlődjön. Magyarország ennek az együttműködésnek - ahogyan a nevéből is ered, Visegrád Magyarországon található - talán a legfőbb motorja ezekben az években, hiszen mi tűztük zászlónkra elsőként azt a témát, azt a rendkívül fontos, geostratégiai jelentőségű és történelmi jelentőségű törekvést, amely az illegális migráció megállítását jelentette.

Ezt a lelszót mi képviseljük a legmarkánsabban, és legnagyobb örömeinkre a visegrádi partnereink ehhez a törekvésünkhöz felzárkóztak, és egy gyümöl-

csöző együttműködést folytatnak velünk ezen a téren, ami az egyéb vonatkozásokban is egy olyanfajta hallhatóságot és észrevehetőséget adott a visegrádi négyeknek más szakmai kérdések tekintetében is, amely korábban nem feltétlenül volt jellemző, ezt pedig stratégiai érdekünknek tartjuk, nemzetstratégiai érdekünknek és egyébként geopolitikai érdekünknek tartjuk, hogy ez a továbbiakban is fennmaradjon. Hiszen Magyarország önállóan, ahogyan ezt oly sok példán keresztül láttuk, sokkal kisebb hanggal, sokkal kisebb ráhatással tud fellépni különböző ügyekben a nemzetközi világban, mint ha maga mögött, maga mellett tudja ezt a három másik országot, hiszen így egy jó 60 milliós régió képviselőjeként - aktuális képviselőjeként, hiszen egy évig töltjük mi be az elnöki szerepet - tudjuk a közös érdekeket megjeleníteni nemzetközi szinten, a nemzetközi diplomácia küzdőterén.

(10.10)

Ez sok szempontból hozott már látványos eredményeket, gondoljunk csak arra, hogy olyan világhatalmak vezetői látogattak az elmúlt években a visegrádi 4-ekhez, amelyek egy-egy reláció okán talán kisebb hajlandóságot mutattak volna a párbeszéd megkezdésére vagy elmélyítésére. Ezt a tendenciát fenn kell tartanunk. Minden erőnkkel azon kell lennünk, hogy a V4 kohéziója, belső egysége ne csak megmaradjon, hanem tovább erősödjön. Nekünk az egyik legfontosabb külpolitikai stratégiai célkitűzésünké vált az elmúlt időszakban, hogy a V4-et erősítsük, azokat a hajszálrepedéseket, amelyek egy-egy ügyben esetleg jelentkezhetnek ezen a kohezív együttműködésen, azokat az erőnkhez, képességeinkhez mérten kiküszöböljük, a lehetőségek maximumáig kihasználjuk azt az adottságot, hogy ez a négy ország ilyen hatékonysággal tud együttműködni, és ezt a képességet továbbfejlesszük, kibontakoztassuk annak érdekében, hogy a közös érdekeket, még egyszer, nagyobb súllyal és nagyobb eredményességgel tudjuk képviselni, mint az eddigiekben.

Ezért nagyon fontosnak tartom, hogy minden egyes olyan lépést, még ha kis lépésnek is tűnik, amely a lengyel-magyar együttműködési tengelyt erősíteni tudja, nekünk teljes erőráfordítással és teljes figyelemráfordítással képviselnünk kell. El kell vezetnünk a lehetőség maximumáig, hiszen kétség sem férhet hozzá, hogy a magyar-lengyel töretlen barátság egy olyan adottsága a V4-es együttműködésnek, amely révén ez az együttműködés az esetleges, egy-egy témában jelentkező nézeteltérések áthidalását is lehetővé teszi, hozzájárulhat ahhoz.

Úgyhogy kérem még egyszer a tisztelt Házat, bár úgy látom, hogy a kérés nagyjából tárgyalta, hiszen mindenki a támogatásáról biztosította ezt a jegyzőkönyv-ratifikációt, hogy szavazzanak igennel, amikor oda kerül a sor. Hiszen egy kis lépés a múlt hibáinak a felszámolásában ez a jegyzőkönyv, de mégiscsak

egy lépés azon az úton, amely az ország kommunista-szocialista örökségének a teljes és maradéktalan felszámolásához vezet, és amelyen a kormány töretlenül halad előre, és annál hatékonyabban tud eljárni, minél nagyobb belső politikai támogatottságot élvez. Azt gondolom, ez közös érdek a diplomáciai megfontolások mellett is. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására holnap, azaz csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről az Afganisztáni Iszlám Köztársaság közötti partnerségi és fejlesztési együttműködési megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/17302. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiük számára elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőnek megadom a szót Magyar Leventének, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr; ismét 30 perc az időkerete.

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Egy olyan megállapodás ratifikációjáról van szó jelen napirendi pont alatt, amely talán még kevesebb vitát, hozzászólást fog generálni, mint az előző napirendi pont, hiszen egy, az Európai Unió és egy harmadik ország által kötött megállapodás ratifikációjáról van szó. Ehhez kapcsolódóan azt a körülményt viszont szeretném kiemelni és hangsúlyozni, hogy amennyiben az Országgyűlés ezt az ütemterv szerint elfogadja, akkor Magyarország minden bizonnyal negyedik lesz azon országok sorában, amelyek a ratifikációt elvégzik, és noha ez nyilván egy apró gesztus, de mégiscsak egy sokak által jegyzett gesztus a tekintetben, hogy Magyarország milyen mértékben elkötelezett Afganisztán konszolidációja, Afganisztán jövője és ehhez kapcsolódóan az afgán-európai uniós viszony rendezése és fejlesztése iránt.

Egyértelmű, hogy Afganisztán jelentős nemzetközi segítségnyújtás és a nemzetközi partnerekre való támaszkodás lehetősége nélkül nem fog tudni rövid időn belül kikecmeregni abból a helyzetből, amibe az elmúlt évtizedek háborúi sodorták.

Afganisztán kapcsán kiemelendő fontos szempont, hogy a Trump-adminisztráció, nevezetesen a Trump elnök által bejelentett új stratégia egy olyasfajta megvilágításba helyezi az afgán helyzetet és annak megoldási perspektíváit, amellyel korábban nem számolt a nemzetközi közösség. Az a bejelentés hangzott el ugyanis néhány héttel ezelőtt az amerikai

elnök részéről, hogy a korábban kilátásba helyezett amerikai lépés helyett, amely gyakorlatilag a teljes kivonulást és Afganisztán önálló lábba állításának a kísérletét jelentette volna, e helyett meghirdetésre került a tálibok, a terroristák elleni totális háború. Ennek jegyében várható az, hogy Amerika részéről felkérések fognak érkezni a különböző szövetséges államok irányába annak érdekében, hogy a közösen elvégzendő katonai feladatokhoz segítséget kérjenek, hiszen egyértelmű, hogy Amerika nem tudja ezt önállóan felvállalni, legalábbis erősen valószínűsíthető, hogy jelentős nemzetközi szerepvállalás kérésével fogja partnereit megkeresni.

Ettől függetlenül nagy eredménynek tartjuk azt, hogy az Európai Unió és Afganisztán között kitérő tárgyalásra került hosszú évek után ez az átfogó megállapodás, ami a maga műfajában, a maga nemében az első ilyen, az együttműködés szinte minden részlemére kiterjedő átfogó egyezmény a két nemzetközi entitás között.

Ez az Unió szempontjából jelentősen elősegítheti a kapcsolatok fejlesztését, hiszen olyan részaspektusokra is kitér, mint a növényegészségügy vagy a különböző szabályozási kritériumoknak az összehangolása a gazdasági élet különböző területein.

Tisztelt Ház! Ennek értelmében az Afganisztán jövőjével foglalkozó 2011. évi bonni Afganisztán-konferencián született az a döntés, hogy az EU és Afganisztán kapcsolatrendszerét egy átfogó szerződéses dokumentumban rögzítsük, amely megerősíti az Unió és Afganisztán partnerségét, az EU elkötelezettségét Afganisztán biztonságának és államiságának, demokratikus berendezkedésének megteremtésére és erősítésére, az ország újjáépítésére.

Az Európai Unió Tanácsa 2011 novemberében hatalmazta fel a Bizottságot és a kül- és biztonságpolitikai főképviseletet, hogy kezdjenek tárgyalásokat Afganisztánnal erről a megállapodásról. A 2011-ben megkezdett tárgyalások 2012-ben megszakadtak, majd az elhúzó afganisztáni választási procedúrát, a nemzeti egységkormány megalakulását követően 2015-ben tovább folytatódtak. Az EU-tagországok többségének véleményét osztva hazánk támogatta, hogy a megállapodás úgynevezett vegyes megállapodás legyen, vagyis a nem közösségi politikákat érintő kérdésekben nemzeti döntéshozatalra, a teljes körű hatályba léptetéshez a nemzeti parlamentek jóváhagyására legyen szükség.

Hazánk ez év február 15-én írta alá a dokumentumot, az Európai Unió Tanácsa pedig 2017. február 13-án fogadta el 434. számú határozatát, amelyben felhatalmazást adott a megállapodás Unió részéről történő aláírására, az EU hatáskörébe tartozó rendelkezéseknek az EU és Afganisztán közötti ideiglenes alkalmazására. A megállapodásoknak az Unió részéről történő aláírására 2017. február 18-án, tehát néhány nappal a mandátum megadása után sor is került. Ez a megállapodás átfogó jogi keretet biztosít az Unió, illetve a tagállamok és Afganisztán közötti

kapcsolatokhoz, az ország biztonságának és stabilitásának elősegítéséhez, a közös értékekre és elvekre épülő partnerségi kapcsolatok elmélyítéséhez.

(10.20)

A megállapodás politikai kötelezettségvállalásokat is tartalmaz, amelyekben az EU és Afganisztán kinyilvánítja együttműködési készségüket olyan területeken, mint a terrorizmus elleni küzdelem, a non-prolifерáció és fegyverzet-ellenőrzés, az emberi jogok tiszteletben tartása, védelme.

A megállapodás értelmében az együttműködés alapját a demokratikus alapelvek, a nemzetközi jog és az ENSZ alapokmányában rögzített elvek tiszteletben tartása képezi, ahogyan ez magától értetődő minden ilyen megállapodásnál. A megállapodás a fejlesztési, gazdasági és kereskedelmi, valamint belügyi kérdésekben folytatott együttműködésre, emellett szakpolitikai területek széles körére, például a hazánk által is kiemelten kezelt migrációs kérdésekre, az oktatásra, a kultúrára, a katasztrófavédelemre, a korrupció-, valamint kábítószer-ellenes küzdelemre is kiterjed.

A fejlesztési együttműködés területén fontos előírás a kölcsönös elszámoltathatóság elvének alkalmazása, vagyis a kötelezettségvállalások betartása. A megállapodás jóváhagyásával nem egyszerűen a konkrét szakterületeken jelentkező problémák megfelelő kezelését segíthetjük elő, hanem világosan demonstrálhatjuk készségünket és elhatározottságunkat a nemzetközi biztonság erősítésére irányuló multilaterális erőfeszítésekben történő aktív részvételre. A megállapodást minden EU-tagország aláírta, előírásai teljes összhangban vannak nemzeti érdekeinkkel is.

Mindezek alapján kérem a tisztelt Házat, hogy fogadja el a betervezett törvényjavaslatot, hiszen az - ahogyan hangsúlyoztuk - nemcsak az Európai Unió, de Magyarország érdekeit is eminens módon szolgálja, hiszen mindannyiunk közös érdeke, hogy ez a nagyon is jelentős migrációs kibocsátást jelentő ország helyzete konszolidálódjon a jövőben. Azt természetesen nem mi fogjuk meghatározni, hogy milyen eszközökkel történjen ez a konszolidáció, folytatódjon-e az a több évtizedes hagyomány, hogy a nemzetközi közösség katonai erővel igyekszik érvényt szerezni érdekeinek és igyekszik Afganisztán pacifikálását előmozdítani, vagy pedig más eszközökhöz folyamodunk. Nehéz ez a kérdés. Örülünk annak, hogy ezt nem nekünk kell megválaszolnunk, de a nemzetközi közösség természetesen számíthat Magyarország segítségére, támogatására, anyagi áldozatvállalására Afganisztán megerősítése és az afgán demokratikus berendezkedés konszolidációja iránt. Magyarország a NATO keretében ajánl fel és folyósít évek óta évenként 1 millió dollárt annak érdekében, hogy ezeket a célokat - csatlakozván az

ilyetén nemzetközi erőfeszítésekhez - Magyarország is elősegítse.

Afganisztán - még egyszer - egy olyan ország, amely egy rendkívül fiatal népességgel rendelkezik, egy olyan népességgel, amelynek a jelentős része nem lát perspektívát ebben a háború sújtotta országban való boldogulásra, és ezért azt az utat választják, hogy más országokban, az utóbbi években jellemzően az Európai Unió különböző országaiban keresik a boldogulás, a megélhetés lehetőségét, egy jobb élet reményében nekivágnak ennek a veszélyes útnak, és ennek a drámai következményeit és lecsapódását a mindennapi életünkben tapasztalhattuk mi is itt, Magyarországon az elmúlt évek során.

A magyar kormány mindig is azt vallotta ezzel a kérdéssel kapcsolatban, hogy a segítséget meg kell adnunk. Ez erkölcsi kötelességünk és politikai érdekünk egyaránt. Azonban nem azon a szűk látókörű módon, hogy a saját kapuinkat szélesre tárva, ellenőrizetlenül beengedjük ezeket a tömegeket, hiszen ez csak súlyosbítja a jelenség által ránk rótt biztonsági, anyagi, politikai, kulturális és egyéb terheket, hanem a segítséget helybe kell vinni azokhoz az emberekhez, akik kilátástalannak tartják az egzisztenciájukat az anyaországukban, hiszen ilyen módon segíthetjük elő azt, hogy minél nagyobb arányban válasszák az anyaországban való maradást.

Ehhez természetesen érdemi segítséget kell nyújtanunk, de Magyarország az elmúlt években számos módon ezekhez az erőfeszítésekhez hozzájárulva demonstrálta azt, hogy ellentétben a bennünket ért vádakkal, nemcsak a szavak tekintetében, hanem nagyon is komoly anyagi áldozatvállalással kész ezeket a nemzetközi közösség érdekében álló erőfeszítéseket megtenni. Ez a jövőben sem lesz másként, hiszen azt a kényszert és azt az imperatívuszt mi magunkénak tekintjük és elismerjük magunkra nézve, hogy a segítséget meg kell adnunk erőnkhez és lehetőségeinkhez mérten, de ennek a módját szeretnénk a jövőben is szuverén módon meghatározni, nem megengedvén azt és minden ilyenét kísérletnek ellenállva, hogy ránk kényszerítsen bármilyen külső aktor olyan tömegekkel való együttélés kötelezettségét, amiben elementáris nemzetbiztonsági és nemzetstratégiai veszélyeket látunk.

Tisztelt Ház! Ennek jegyében kérem, hogy az összes párt és képviselő támogassa ezt a megállapodást, hiszen ez mérföldkönek tekinthető a nemzetközi közösség Afganisztán konszolidációjára tett erőfeszítésének a folyamatában. Én azt gondolom, hogy az Európai Unió a jövőben nagyobb szerepet kell hogy vállaljon ebben a folyamatban, hiszen eddig az Egyesült Államok vitte a zászlót, és ez lehet, hogy a jövőben is így lesz, de az Európai Uniónak fel kell szívnia magát, meg kell erősödni, és határozottságot kell mutatnia. Hiszen az ereje megvan ahhoz, hogy egy jelentős nemzetközi szereplővé váljon, de a politikai akarat mintha az elmúlt években hiányzott volna, ezért üdvözljük ezt a megállapodást, ami egy ilyen

erőteljesebb, hangsúlyosabb európai uniós fellépés egyik pillére lehet, ennek a jogi megalapozása. Nekünk ott kell lennünk mint Európai Unió a világ különböző válságövezeteiben, de nem destruktív, hanem olyan módon fellépve, hogy ez az ott élő népek valós érdekeit szolgálja, és ezáltal a magyar nemzeti érdekeket képviselve ilyen közvetett úton ezekben a válságövezetekben.

Tisztelt Ház! Kérem tisztelettel a törvényjavaslat támogatását. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Szabolcs Attila képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

SZABOLCS ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk lévő törvényjavaslat célja egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt az Afganisztáni Iszlám Köztársaság közötti partnerségi és fejlesztési együttműködési megállapodás kötelező hatályának elismerése, valamint törvényben való kihirdetése. Mondhatnánk azt is, hogy tulajdonképpen csupán egy technikai döntésről van szó, mint ahogy az számos nemzetközi szerződésben is így van. De van ennek egy ennél fontosabb dimenziója is: az európai statisztikai hivatal, az Eurostat szerint 2014-ben 41 ezer, 2015-ben már 180 ezer ember jött át Afganisztánból Európába illegális bevándorlóként. A német menekültügyi hivatal statisztikái szerint több mint negyede azoknak, akik Afganisztánból jöttek ide, soha nem járt iskolába, azaz tömegesen jönnek illegális módon Európába olyan afgánok, akiknek elég csekély az esélye, hogy rövid időn belül az európai társadalmakba integrálódjanak, és tisztességes adófizetővé váljanak.

Lehetne itt még hosszabb diskurzust is tartani arról, hogy mik ennek az okai, és hogy történelmileg hogyan jutottunk el idáig, hogy Afganisztánból tömegesen vándorolnak el, de itt most csak röviden annyit mondanék, hogy azért is fontos a partnerségi és fejlesztési együttműködési megállapodás, mert az hozzájárulhat ahhoz, hogy Afganisztánban stabilabb, jobb helyzet jöhessen létre, amely egy fontos eleme volna annak, hogy el se vándoroljanak.

Nekünk pedig meggyőződésünk, hogy nem ide kell hozni az embereket, amikor baj van a hazájukban, ahogy azt Soros György és szervezetei akarják, hanem ott helyben kell megoldani a problémákat és ott tartani az embereket, ehhez viszont nélkülözhetetlen az európaiak segítsége. Ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák az előttünk lévő törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Legény

Zsolt képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

(10.30)

DR. LEGÉNY ZSOLT, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Tanács 2017. február 13-án határozott úgy, hogy aláírja az Unió és Afganisztán között kötetendő partnerségi és fejlesztési együttműködési megállapodást, és erre az aláírásra pár nappal később Münchenben sor is került.

A partnerségi és fejlesztési együttműködési megállapodással létrejött az EU és Afganisztán közötti kapcsolatok új kerete, amely a 2016. október 4-5-ei, Afganisztánról szóló konferencián meghatározott kötelezettségvállalásokra építve hivatalosan rögzíti azokat a vállalásokat, amelyeket az Unió „A megújulás évtizede 2014-2024” keretében kíván teljesíteni Afganisztán fejlesztése érdekében.

A megállapodás tükrözi a jövőbeli partnerség alapelveit és feltételeit. Hangsúlyt helyez a rendszeres politikai párbeszédre, többek között az emberi jogi kérdéseket és különösen a nők és a gyermekek jogait illetően.

A megállapodás értelmében a felek kölcsönösen előnyös kapcsolatokat építenek ki a gazdaság és a politika egyre több területén, különös tekintettel a következőkre: jogállamiság, egészségügy, vidékfejlesztés, oktatás, tudomány és technológia, valamint a korrupció, a pénzmosás, a terrorizmusfinanszírozás, a szervezett bűnözés és a kábítószer-kereskedelem leküzdésére irányuló intézkedések.

A felek migrációs együttműködésről is megállapodtak, amelynek alapja a 2016. október elején elfogadott EU-Afganisztán közös migrációügyi koncepció. Az együttműködési megállapodás lehetőséget nyújt a közös fellépésre az olyan globális kihívások terén, mint a nukleáris védelem és az éghajlatváltozás.

A dokumentumot a felek vegyes megállapodás-ként írták alá és kötötték meg. Ez azt jelenti, hogy az Unió részéről azt mind az EU-nak, mind pedig a tagállamoknak alá kell írniuk, és valamennyi releváns nemzeti és regionális parlamentnek meg kell azt erősítenie. Amíg minden tagállam meg nem erősíti a megállapodást, azt ideiglenes jelleggel fogják alkalmazni. Ez olyan intézkedések alkalmazását jelenti, amelyek az Unió hatáskörébe tartozó kérdéseket érintenek, ideértve többek között a politikai párbeszédet, az emberi jogokat, a nemek közötti egyenlőséget, valamint a fejlesztési, a migrációs és a regionális együttműködést, valamint a kereskedelmi és beruházási kérdések területén folytatott együttműködést.

Természetes módon a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja támogatni fogja az előterjesztést. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Gyüre Csaba képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy olyan törvényjavaslat van előttünk, amit szerintem Magyarországon minden parlamenti párt, minden frakció támogat, az Európai Unió és tagállamai, másrészt az Afganisztáni Iszlám Köztársaság közötti partnerségi és fejlesztési együttműködési megállapodás, amit különös tekintettel azért is támogatunk, a Jobbik Magyarországért Mozgalom, mert amióta a migráció kérdésként fölmerült - és számtalanszor beszéltünk erről már itt a Magyar Országgyűlésben is -, a Jobbik Magyarországért Mozgalom mindig kifejtette azon álláspontját, hogy a migrációt meg kell állítani, és a migránsokat lehetőleg Európától, de Magyarországtól mindenféleképpen távol kell tartani.

És azon álláspontunkat is minden esetben kifejtettük, hogy a migráció problémáját lehetőleg nem Európában kell megoldani, hanem azokban az államokban, ahol a migráció felvetődött, ahonnan elindul, ami a kiindulópontja ennek. Nyilván az sem megoldás önmagában, hogy Európa határán tömegek várakoznak arra, hogy bejussanak Európába, hanem az lenne a legjobb, hogyha ezt megoldanánk azokban az országokban, ahol keletkezik a probléma.

Azt is látnunk kell, amikor néztük a migránsok etnikai összetételét, hogy nagyon nagy részük Afganisztánból érkezett. Tehát akkor is, amikor a szír válság a tetőfokán volt, a migránsok egyharmada Afganisztánból érkezett. Tehát ez az egyik olyan ország, ahol a migráció, a migránsok kiindulópontja van, tehát mindenképpen az összeurópai érdek az lenne, hogy tegyünk meg mindent azért, hogy ezekben az országokban ne legyen olyan helyzet, hogy a migrációs válság tovább fokozódjon. Ezért is üdvözli Magyarország mindenféleképpen ezt a megállapodást.

Mi nem mondjuk azt, hogy önmagában ez a megállapodás eredményre fog vezetni, ez a megállapodás önmagában a migrációs hullámot Afganisztán vonatkozásában meg fogja szüntetni, nyilván nem fogja megszüntetni, továbbra is jönni fognak, de ez úgymond nulladik lépés, egy előzetes lépés abban, hogy ez a helyzet a jövőben megoldódjon.

Azt is látnunk kell, hogy Afganisztán történelmi múltja, illetve azok az események, amelyek jellemezték, a folyamatos háború már több évtizede Afganisztán területén, aztán azok a belharcok, amelyek a szovjet hadsereg kivonulását követően lezajlottak az országban, illetve az a háború, ami ott lezajlott, illetve belső problémák, azok nem oldhatók meg egyik napról a másikra, de mindenképpen fontos, hogy az Európai Unió ilyen szinten megtegye azt a nulladik lépést, letegye azt az alapot, amellyel talán meg lehet

oldani ezt a problémát. Azt látni kell, hogy egy hatalmas országról beszélünk, hiszen Afganisztán 647 500 négyzetkilométer területtel rendelkezik, tehát hétszerese Magyarország területének. Ehhez képest csak a háromszorosa a lakosság száma, 32 millió lakos. És 1490 USA dollárral az egy főre jutó GDP-jük meglehetősen alacsony, tehát szegények az afgán emberek.

Ennek is köszönhető egyrészt az elvándorlás, másrészt az, hogy a gazdaságuk egy részét is a drog működteti, hiszen a drog termeléséről és exportálásáról is ismert. Mindez azt jelenti, hogy a bűnözés is viszonylag magas szinten fordulhat elő az ilyen országokban.

Tehát akkor, amikor együttműködési megállapodást kötünk, és ennek az együttműködési megállapodásnak letesszük az alapjait, amennyiben ez majd betartásra kerül a jövőben, azt gondoljuk, hogy mindenféleképpen egy pozitív irányba történő elmozdulást jelenthet. Ezért a Jobbik Magyarországért Mozgalom természetesen támogatja azt.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki felszólalni a vitában. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Magyar Levente államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Magyar Levente, miközben fejével nemet int: Köszönöm.)* Nem kíván.

Tisztelt Képviselőtársaim! Valamennyiük számára jelzem, hogy a módosító javaslatok benyújtására holnap, azaz csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik **az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, és másrészt a Vietnami Szocialista Köztársaság közötti átfogó partnerségi és együttműködési keretmegállapodáshoz csatolt, a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült Jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/17304. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiük számára elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Kovács Zoltán államtitkár úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Igen megtisztelő, hogy e fontos napirendi kapcsán 30 perce is lehet az embernek, de

azt gondolom, talán rövidebben is sikerül a lényeget összefoglalni.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat célja egyfelől az Európai Unió és tagállamai, másfelől a Vietnami Szocialista Köztársaság közötti átfogó partnerségi és együttműködési keretmegállapodáshoz csatolt, a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült jegyzőkönyv Országgyűlés általi kihirdetése.

A keretmegállapodás alapot nyújt az Európai Unió és tagállamai Vietnammal folytatott hatékonyabb együttműködésére fejlesztés, kereskedelem, gazdaság területén, valamint megkönnyíti a szabadkereskedelmi megállapodás aláírását Vietnammal. Ezen megállapodásnak válik félként részesévé Horvátország a jelen törvényjavaslatban kihirdetendő jegyzőkönyvhöz való csatlakozással.

Tisztelt Ház! Vietnam az utóbbi két évtizedben gyors gazdasági és társadalmi átalakuláson ment keresztül, a világgazdaságba való integráció mellett.

(10.40)

Az idősebbek talán még emlékeznek, a hatvanas-hetvenes évek elején minden hír úgy kezdődött, hogy Hanoi és Saigon; ma már egészen más világ van, a szörnyű háborúnak vége van, komoly a gazdasági fejlődés, a régió egyik leggyorsabban fejlődő országa, 2010 és '16 között átlagosan 6 százalékos GDP-növekedéssel. '95 óta tagja a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetségének, aktív szerepet játszik a délkelet-ázsiai integráció elmélyítésében. Vietnam a szövetség és az Európai Unió közötti kapcsolatok koordinátorának szerepét töltötte be 2012 és '15 között, és az Európai Unió által is elismert munkát végzett a kapcsolatok fejlesztése érdekében.

Az Unió Vietnam harmadik legnagyobb kereskedelmi partnere. A fejlesztési együttműködés terén az Unió Vietnam legjelentősebb adományozója, a 2014-20-as időszakra 400 millió euró került elkülönítésre ezen célból, amelynek fő területei a jó kormányzás, az energetika, az éghajlatváltozás elleni küzdelem.

Mindezek alapján megállapítható, hogy Vietnam az Unió egyik fő partnere Délkelet-Ázsiában. Az együttműködés alapja a '16-ban hatályba lépett keretmegállapodás. A partnerségi és együttműködési keretmegállapodás fontos előrelépést jelentett az Unió délkelet-ázsiai fokozott politikai és gazdasági szerepvállalása tekintetében.

Tartalmazza az előterjesztés az emberi jogokra, a Nemzetközi Büntetőbíróságra, a tömegpusztító fegyverekre, kézi- és könnyűfegyverekre, a terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó uniós sztenderd politikai záradékokat. Megerősíti az ágazati együttműködést számos szakpolitikai területen, mint például az adóügyek, a migráció, az egészségügy, az éghajlatváltozás, az energia, az oktatás, a kultúra, a

munkaügy, a foglalkoztatási és szociális ügyek, a tudomány és technológia, valamint a közlekedés terén.

Foglalkozik továbbá a jogi együttműködéssel, a pénzmosással és a terrorizmusfinanszírozással, a szervezett bűnözéssel és a korrupcióval szembeni küzdelemmel, valamint kiterjed a Vietnamban különösen érintő területekre: emberi jogok, jogállamiság, de a háborúból visszamaradt robbanószerkezetek s a többi, sorolhatnám, nagyon széles körű a spektrum.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Magyarország és Vietnam hagyományosan jó kapcsolatokat ápol egymással. Magyarország és Vietnam 1950-ben létesített diplomáciai kapcsolatot. 2006 elején bezárt a Ho Si Minh-városi főkonzulátusunk, '15 márciusában újakezdte a működését, s egy dolog mellett még nem mehetünk el: a visegrádi országok együttműködése keretében ez év április 1-jétől Csehország, Szlovákia és Lengyelország képviselőjében is ad ki schengeni vízumokat.

Hazánk Vietnamban jelentős kapcsolati tőkével rendelkezik, hiszen mintegy négyezer főre tehető az az értelmiségi kör, akik valamikor Magyarországon tanultak. Nekem is volt annak idején futballistatársam, Csunak hívták, és a Nemzetközi Előkészítő Intézetben tanulta a magyar nyelvet; nem volt olyan időpont, amikor ne ért volna rá bármilyen közös programra. Ő azóta Vietnamban javítja a magyar kapcsolatokat.

A Stipendium Hungaricum ösztöndíj keretében jelenleg is 101 vietnami diák folytat hazánkban tanulmányokat. Több intézményi kooperáció van, például a Nemzetközi Olimpiai Bizottság, vannak testvértelepülések, a különböző szakminisztériumok között is megélnékülő ütemben folyik a kapcsolatépítés, 2010 áprilisában megalakult itt a parlamentben a magyar-vietnami baráti tagozat, rendszeres a kapcsolat a két ország törvényhozása között. A jó együttműködés, a rendszerváltás utáni évek politikai és gazdasági szerkezetátalakításában szerzett tapasztalatok jó alapot biztosítanak a kétoldalú kooperáció további szélesítésére.

Egyszóval is, tisztelt Ház, a kétoldalú megállapodások, az intézményi együttműködések mind a bilaterális kapcsolatok stratégiai építésének célját szolgálják annak érdekében, hogy a hagyományos baráti reláció mindkét ország érdekeit szem előtt tartva, érdemben fejlődjön a XXI. század kihívásai között. Ezért kérem Horvátország uniós csatlakozása következtében is, hogy a Vietnammal kapcsolatos jegyzőkönyv kihirdetését szíveskedjenek támogatni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Szabolcs Attila képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

SZABOLCS ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár Urak! Tisztelt Ház! 1950 óta fennáll a diplomáciai kapcsolatunk Vietnammal. 1968 óta sok bilaterális szerződést kötöttünk, többek között kötöttünk megállapodásokat egészségügyi, konzuli, adóztatási, polgári jogi, fejlesztési, gazdasági, oktatási területen. Nem csak egy olyan év volt, amikor két megállapodást is kötöttünk. Talán azt is lehet mondani, hogy Európában kevés olyan állam van, amely hasonlóan régi jó viszonyt tart fenn Vietnammal, mint Magyarország.

Mint ahogy államtitkár úr is említette, az elmúlt évtizedekben körülbelül négyezer vietnami hallgató végzett magyarországi felsőoktatási intézményekben, és kevés olyan hely van a világon, ahol annyian beszélik a magyar nyelvet idegen nyelvként, mint Vietnamban. Ezek a kítűnő kulturális kapcsolatok szerencsére egyre csak bővülnek.

A 2016-18-as évekre vonatkozó oktatási együttműködési programot Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter 2016. januári hivatalos hanoi látogatása során írta alá. A megállapodás értelmében évente száz fő hallgató folytathat felsőoktatási tanulmányokat Magyarországon.

De kiválóak a politikai kapcsolataink is. Az elmúlt évtizedben is folyamatosak voltak a legmagasabb szintű politikai találkozók. Három államfői, két kormányfői és két miniszterelnök-helyettesi hivatalos látogatás valósult meg magyar-vietnami viszonylatban. Szijjártó Péter képviselőtársam kétszer is járt már Vietnamban, egyszer még államtitkári, egyszer pedig miniszteri funkciójában.

Ezeknek a sikertörténeteknek köszönhetően javulnak a gazdasági kapcsolataink is. 2015-ben Vietnam Magyarország 59. kereskedelmi partnere volt, 2016-ban már az 53. A kétoldalú áruforgalom 2016-ban mintegy 40 százalékkal, 200 millió dollárra emelkedett. A magyar export 13 százalékkal, 76 millió dollárra bővült.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindez mutatja, hogy Magyarországot baráti, politikai és gazdasági szálak fűzik össze Vietnammal, és Magyarország teljes elkötelezettséggel vállalja az Európai Unió Vietnam felé történő nyitását is. Ezért is kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák az előttünk lévő törvényjavaslatot.

Igaz, hogy itt most tulajdonképpen csak egy apró változásról van szó, arról, hogy kiegészítünk egy már hatályban lévő megállapodást, de az fontos, hogy a megállapodás teljes legyen, és hogy tovább mélyítsük kapcsolatainkat Vietnammal. Elnök úr, köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Legény Zsolt képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LEGÉNY ZSOLT, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat egy jegyzőkönyv kihirdetéséről szól, amely az Európai Unió és a Vietnami Szocialista Köztársaság közötti átfogó partnerségi és együttműködési keretmegállapodáshoz csatolt, a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült jegyzőkönyv.

Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Vietnami Szocialista Köztársaság közötti átfogó partnerségi és együttműködési megállapodást 2012. június 27-én írták alá Brüsszelben, és 2016. október 1-jén lépett hatályba. A partnerségi és együttműködési keretmegállapodás fontos előrelépést jelent az Európai Unió délkelet-ázsiai fokozott politikai és gazdasági szerepvállalása tekintetében. Tartalmazza az emberi jogokra, a Nemzetközi Büntetőbírórságra, a tömegpusztító fegyverekre, a kézi- és könnyűfegyverekre és a terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó uniós sztenderd politikai záradékokat.

A partnerségi és együttműködési keretmegállapodás alapot nyújt az EU és tagállamai Vietnammal folytatott hatékonyabb együttműködésére a fejlesztés, a kereskedelem és a gazdaság területén, valamint megkönnyíti szabadkereskedelmi megállapodás aláírását Vietnammal.

(10.50)

A partnerségi és együttműködési keretmegállapodás megkötése összhangban áll azon uniós célkitűzéssel, amely az EU és az ASEAN-országok közötti kapcsolatok átfogó és koherens gazdasági és politikai keretrendszerének kialakítására irányul.

A megállapodást Magyarországon az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Vietnami Szocialista Köztársaság közötti partnerségi és együttműködési keretmegállapodás kihirdetéséről szóló 2013. évi CV. törvény hirdette ki. A törvény elfogadását akkor az Országgyűlés egyhangúlag támogatta.

Az átfogó partnerségi és együttműködési keretmegállapodáshoz egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Vietnami Szocialista Köztársaság között a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült jegyzőkönyvet Horvátország Európai Unióhoz történő csatlakozására tekintettel 2014. november 19-én írták alá Brüsszelben. A jegyzőkönyv I. cikkének értelmében a Horvát Köztársaság részes félként csatlakozik a megállapodáshoz, továbbá az Európai Unió többi tagállamával megegyező módon elfogadja és tudomásul veszi a megállapodás és az ahhoz csatolt nyilatkozatok szövegét.

Témászetesen a Magyar Szocialista Párt országgyűlési képviselőcsoportja támogatni fogja az előterjesztést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Gyüre Csaba képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Vietnammal kapcsolatosan már több nemzetközi szerződés, illetve megállapodás került az Országgyűlés asztalára az elmúlt hét esztendőben, így most is egy, amely azért került ide, mert mivel Horvátország csatlakozott az Európai Unióhoz, az ő tekintetében is a jegyzőkönyvet helyben kell hagyni, ami aláírásra került Horvátország európai uniós csatlakozása miatt.

Hogy Vietnam miért jelentős ország az Európai Unió és Vietnam kapcsolatában, erről már szinte minden előttem felszólaló ejtett szót, de néhány dolgot én is szeretnék elmondani. Vietnam területileg körülbelül három és félszer nagyobb, mint Magyarország, viszont rendkívül dinamikusan fejlődő ázsiai ország. Hogy mennyire is fejlődik, arra néhány adatot szeretnék mondani. Körülbelül egy évvel ezelőtt Lázár miniszter úr beszélt arról, milyen jó lenne, ha Magyarország gazdaságát olyan fejlődő pályára lehetne állítani, ahol a GDP növekedése éves szinten 4 százalék fölé kerülne, és ezt Magyarország jó néhány évig tartósan tudná teljesíteni. Ez egy cél lenne Magyarország szempontjából. Ezt azért mondtam el, mert ezt összehasonlíthatjuk Vietnam fejlődésével. Vietnamban 1990-ben indult el egy dinamikus fejlődés a gazdaságban, amikor is a 8 százalékot meghaladta a GDP növekedése. De ez nem egy évre volt jellemző, nyolc évig folyamatosan, szinte végig a kilencvenes években tudta folytatni Vietnam ezt a fajta fejlődést, az évi 8 százalék fölötti GDP-növekedést, majd 2000-től sem esett nagyon vissza, hiszen 7 százalékos GDP-fejlődésről beszélhetünk évi szinten, ezt pedig 15 éven keresztül folyamatosan produkálni, azt gondolom, hogy nagyon nagy dolog, még akkor is, ha Vietnam nagyon alulról indult el a gazdaság fejlődésének az útján. De egészen magasra jutott, hiszen ez alapján a 15 év gazdasági fejlődés alapján Vietnámot az ázsiai kistigrisek közé kezdték el besorolni.

Tehát hatalmasat fejlődött a gazdasága, de ugyancsak fejlődött a lakossága is, hiszen 1960-ban még csak 35 millióan voltak, 1990-re megduplázódott a lakosság száma 70 millióra, ma pedig 95 millió körül van Vietnam lakosságszáma. Ez is mutatja azt a fejlődési dinamizmust, amelyet mind a gazdaság, mind a lakosságszám tekintetében Vietnam képvisel.

Az is elhangzott már, az előttem felszólalók mondták, hogy milyen fontos gazdasági partnere Vietnam mind az Európai Uniónak, mind Magyarországnak. Ezért is szükséges, hogy minél több nemzetközi szerződéses kapcsolat jöjjön létre a két ország, illetve az Európai Unió és Vietnam, valamint Magyarország és Vietnam között. Nyilván ez is majd

a magyar gazdaság fejlődését hozza magával. Mindezenre Vietnam egy speciális ország abban a tekintetben, hogy ma is egy szocialista berendezkedésű ország, egypártrendszer van jelenleg Vietnamban, azonban Vietnam azt a fajta politikai berendezkedést tekinti mintának, ami Kínában van, egy nyitott gazdasággal működő egypártrendszer, amely beengedi a fejlődést a gazdaságba, és közben tudja tartani a gazdaság fejlődését az ország, illetve a kormány.

Vietnam fejlődő gazdasága, fejlődő népessége, gazdasági súlya miatt és mindenféle szempontból fontos az, hogy ezek a szerződések megkötessenek, jelen esetben pedig Horvátországnak az EU-ba történő belépése hozza azt, hogy a jegyzőkönyvet Magyarországnak is el kell fogadnia. Természetesen a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom ezt támogatja. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a vezérszónoki felszólalásokat befejeztük. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Kovács Zoltán államtitkár urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Kovács Zoltán: Igen.)* Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Először is köszönöm szépen mind a szocialista frakciónak, mind pedig a Jobbik frakciónak a támogató szavait. Reméljük, hogy ez majd a szavazatok tekintetében is megmutatkozik, amikor a zárószavazásra sor kerül.

Azt gondolom, hogy a téma kapcsán elmondunk minden olyan fontos dolgot bármelyik képviselőcsoport részéről, ami ezen egyezmény jegyzőkönyvének a kihirdetéséhez szükséges. Nyilvánvaló, hogy Horvátország későbbi uniós csatlakozása miatt fontos ez, de nemcsak ilyen módon, hanem a bilaterális kapcsolatok esetében is, hiszen ennek megvan az általam is említett személyi köre. S amit Gyüre Csaba mondott, az is fontos. Ezek benne vannak a jegyzőkönyvben. A jogállamiság, a jogbiztonság, a demokrácia tekintetében kritériumok vannak, amelyeket úgymond az egypártrendszer felszámolásával és a demokrácia kiteljesítésével kapcsolatosan meg kell hogy hozzanak az elkövetkezendő időszakban.

Még egyszer megköszönve a tisztelt képviselőtársak támogató hozzáállását, a parlament számára a jegyzőkönyv kihirdetésének az elfogadását javaslom. Tisztelt Elnök Úr! Ezzel köszönöm szépen a figyelmet. S ha elnök úr megengedi, öt perc szünetet kérek.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására holnap, azaz

csütörtökön 16 óráig van lehetőség. Most akceptálom államtitkár úr kérését, hogy öt perc szünetet rendeljek el. Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy ezt az öt percet rugalmasan értelmezzük, mert miniszter úr megérkezett. Tudom, hogy miért kérte államtitkár úr ezt a szünetet. Várjuk meg, míg miniszter úr elfoglalja a helyét, és aztán az öt percet zsugorítsuk erre a fél percre, és folytassuk tovább a vitánkat. Kezdhetjük, miniszter úr? (Lázár János: Igen.)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyar Köztársaság megyéiről, a megyék nevééről és székhelyéről szóló 67/1990. (VIII. 14.) OGY határozat módosításáról** szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig. A Lázár János és Kovács Zoltán fideszes képviselőtársaink által benyújtott előterjesztés H/17226. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiük számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Lázár János úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés előtt fekvő határozati javaslat módosítása a Magyar Köztársaság megyéiről és a megyék nevééről és székhelyéről szóló 67/1990-es országgyűlési határozat javasolt módosítását foglalja magába. Kovács Zoltán képviselőtársammal közösen azt javasoljuk, hogy az országgyűlési határozatban szereplő megyejegyzéket változtassa meg az Országgyűlés, adjon ahhoz támogatást az Országgyűlés, hogy 2020. június 4-étől Csongrád megyét Csongrád-Csanád megyének nevezhessük el.

(11.00)

Ennek indoklását az előterjesztés írásos indoklása tartalmazza, erre külön technikailag, illetve jogi értelemben nem térnek ki, mert azt gondolom, hogy az eddig elmondottak és leírtak teljesen egyértelművé teszik a helyzetet.

Annyi háttérrel szeretnék az Országgyűlés számára a vitához biztosítani mint előterjesztő, hogy nyilvánvalóan Magyarországon az elmúlt 50-70 esztendő, illetve a mögöttünk hagyott ezer esztendő okán is a neveknek, helységneveknek történelmi üzenetük, jelentőségük és szerepük van. Parlamenti képviselőtársaimnak joggal juthat eszébe Kosztolányi Dezsőnek az a néhány sora, ami úgy szól, hogy „Csak bot és vászon, / de nem bot és vászon, / hanem zászló.” Ez arra utal, hogy mint ahogy a zászlónak is szimbolikus üzenete van, nem csak egy vászon és nem csak egy bot, úgy a helységneveknek, településneveknek, megye-neveknek, közigazgatási határoknak és elnevezéseknek is sajnálatos módon az elmúlt száz esztendőben szimbolikus üzenetük lett.

Mint ismeretes, Magyarország közigazgatási berendezkedése ezeréves múltra tekint vissza. Csanád

megye alapítására 1030-ban került sor, Szent István megyéi után került megalapításra ez a megye. Ez a megye az egyik legrégebbi egyházmegyei központ is a csanádi püspökkel, illetve a csanádi püspökséggel. Ennek a természetes organikus közigazgatási fejlődésnek vetett véget 1920, ami azt jelentette, hogy az ország közepéből Békés megye, Csongrád megye és Csanád megye az ország szélévé vált.

Azt gondolom, országgyűlési képviselőtársaimnak, akik közül többen a bizottsági vitában támogatták az előterjesztést, nem kell külön magyaráznom, hogy milyen az a helyzet társadalmilag, gazdaságilag és akár az életérzés, az élet élhetősége szempontjából, ha valaki egy ideig az ország közepében él, és egyszer csak az ország szélén találja magát. Azt hiszem, aki Békés megyében járt parlamenti képviselőként vagy ismeri Csongrád megye keleti részét, tapasztalhatja, hogy az ország keleti határán a mai napig magas munkanélküliség, az átlagosnál alacsonyabb jövedelmek, alacsonyabb nyugdíj, alacsonyabb átlagkereset jellemzi a hétköznapi életet.

Meggyőződésem szerint az ott kialakult társadalmi-gazdasági viszonyok nem elválaszthatóak attól a tényről, hogy lassan száz esztendővel ezelőtt egy erőszakos diktátum eredményeképpen megváltoztatták az országhatárt és a közigazgatási határt, nem ezeknek az embereknek a teljesítménye, fölkészültsége, munkája vagy a haza iránti elkötelezettsége változott meg.

Mint ismeretes, az 1920-as békediktátumot követően, a konszolidáció idején a '20-as években kísérletet tett arra a kormány, hogy Csanád megyének, illetve Torontál megyének is ideiglenesen fenntartsa a közigazgatási rendszerét. Ezt azonban a második világháború után eltörölték, a megmaradt Csanád megyei részeket, amely tizen-egynéhány települést jelentett, illetve a megmaradt néhány torontáli települést, amely a korábbi Torontál vármegye tízezer négyzetkilométeréből csak 2 százalék, összevonták Csongrád megye néven.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Azt gondolom, hogy ez az aktus, amire a mai magyar politikában és a történelemtudományban ritkán térnek ki, brutális pusztítást jelentett, nemcsak 1920, hanem az 1950-es tanács törvény és az új tanácsi rendszer, jól mutatja azt, hogy nemcsak az ország megcsonkításáról volt szó, hanem a magyarság megcsonkítása is megtörtént. Hiszen két megcsonkítással állunk szemben. Volt egy külső megcsonkítás Trianonban, és volt egy belső megcsonkítás a kommunizmus idején, amikor az emberektől elvették az identitásukat. Elvették a nemzeti identitást, és elvették a lokális identitást is.

Azt hiszem, az Országgyűlésnek minden időben komoly felelőssége, és nem számonkérhető egyébként, hogy az elmúlt 30 évben nem történt meg min-

den, hiszen egy lépésben nem lehet 50 évnyi kommunizmust lerombolni és újjáépíteni egy polgári társadalmat, de az Országgyűlésnek, a törvényhozásnak és a végrehajtó hatalomnak mindig van felelőssége, hogy ha egyébként a helyi közösségben van erő, képesség és van igény arra, hogy rehabilitálja azt a lokális közösséget, azt a kis közösséget, ahol élt ezer éven keresztül, és amelynek hagyományai mind a mai napig érvényesülnek, akkor ennek kereteit teremtsse meg.

Az én kezdeményezésem Kovács Zoltán területi közigazgatásért felelős államtitkár úrral közösen azért született meg, mert ennek az átnevezésnek nem lehet negatív hatása a területi közigazgatás működésére, csak pozitív hatása lehet annak a több mint tucatnyi településnek az életére, ahol nem Csongrád megyei identitás van, hanem csanádi identitás van. Nemcsak nevükben viselik ezek a települések ennek a térségnek a sorsát, a múltját, a közösségi összetartozását, hanem kulturálisan is ez egy más közösség.

Ismert képviselőtársaim számára, a választási kampány során nyilván sokat fognak róla beszélni kormánypárti és ellenzéki képviselőtársaim, hogy a választókerületek átrendezése azt eredményezte az új választási eljárási törvényben, hogy az én választókerületemben egyik oldalon Hódmezővásárhely megyei jogú város, a másik oldalon Makó városa áll. Az elmúlt három esztendőben jól megtanultam a saját bőrömmön, saját tapasztalataimmal és saját kudarcaimmal együtt, hogy ez a két közösség kulturálisan teljesen eltérő, különböző identitás. Makó városának és a Makó környéki polgároknak saját identitásuk van, amely nem csongrádi, Csongrád megyei, nem szegedi és vásárhelyi, hanem kifejezetten makói és csanádi identitás, teljesen más szociológiai adottságokkal, kulturális hagyományokkal, mint a megye más részében.

Azt kértem a megyei közgyűléstől mint a helyi települések szövetségétől, hogy mérlegelje ennek az átnevezésnek a lehetőségét, amely kezdeményezés Makó városából indult és amely kezdeményezésnek én az élére álltam. Megkerestem a települési önkormányzatokat is.

Miután a települési önkormányzatok, amelyek érintettek ebben a kérdésben, azt a döntést hozták és azt nyilatkozták, a megyei közgyűléssel közösen, hogy kéri az Országgyűlést ennek megfontolására, hogy Csongrád megye vegye föl a korábbi Csanád megye nevét is, ahogy a két világháborúban sem hagyta az akkori kormányzat, hogy a korábbi közigazgatási hagyományok teljesen megszakadjanak, a kulturális identitás megnyilvánulása mégis az elnevezésekben és a történelmi helységnevekben meg kell valósuljon, ezért azt kérem az Országgyűléstől, hogy ezt mindenféleképpen mérlegelje.

Soha nem késő a lokálpatriótákat és a patriótákat támogatni. Egy kormányzatban vagy a törvényhozásban, ha a megyei közgyűlés és a helyi települések ezt fontosnak tartják, akkor szerintem az Országgyűlés

bölcsen teszi, ha ezt a kérést támogatja. Volt olyan megye, ahol ezt nem tartották indokoltnak, például Pest megyében, ami egy sokkal összetettebb kérdés, vagy éppenséggel Nógrád megye is összetettebb kérdés. Tudomásom szerint ezt a vitát a közelmúltban három megye folytatta le, és a háromból egy megyében úgy döntöttek, hogy azt kéri az Országgyűléstől, hogy mérlegelje az átnevezést, a másik két megyében pedig elvetették ezt a gondolatot.

De ha már van egy ilyen kísérlet, vagy egy ilyen gondolat, akkor, úgy gondolom, senkitől nem veszünk el semmit, hanem egy közösségnek, néhány tízezer embernek adunk valamit. Itt kár, veszteség senkit nem ér azzal, hogy Csongrád megyét a jövőben Csongrád-Csanád megyének is nevezik, hiszen a csanádi embereknek nem azzal van bajuk, hogy Csongrád megyében élnek, hanem azzal van bajuk, hogy a csanádi identitást teljesen kiirtották, lehetlenné tették és elszakították. Ez olyan, egészen megdöbbentő társadalmi viszonyokban nyilvánul meg, hogy a mesterségesen behúzott, reményeink szerint ideiglenes határ néhány kilométerre szakítja szét Nagylakot és a román Nagylakot, vagy néhány kilométerre szakítja szét Magyarcsanádot és Csanádot, és ezek között a települések között lényegében semmiféle kapcsolat nincs, sem társadalmilag, sem gazdaságilag, sem kulturális közösség tekintetében.

Ez nemcsak azért van így, mert Ceaușescu elég ügyesen elrománosította ezt a térséget a mesterséges betelepítéssel, hanem azért is, mert a határ hosszú éveken keresztül nagyon súlyos határt jelentett, és ma is schengeni határt jelent, jegyzem meg, ami nyilvánvalóan más következményekkel jár, mint azok az országok közötti együttműködési lehetőségek, ahol nincs schengeni határ. Tehát az az egészen megdöbbentő helyzet van, hogy néhány kilométerre lévő, ezer évig összetartozó településeknek Trianon után száz évvel semmiféle kapcsolatuk nincs egymással. Az identitás elpusztítása, fölszámolása, úgy gondolom, látható, mérhető, és ennek következményei vannak.

Szerintem mindez a társadalmi, lélektani, szociológiai helyzet elválaszthatatlan attól, hogy ezek a közösségek milyen állapotban vannak. Nyilvánvalóan a kormányzat Békés és Csongrád megyében is, vagy ugyanúgy, mint Dél-Baranyában, törekszik arra, hogy a határ menti települések lakosai számára, ahol érdekes módon mindenhol rosszabb a helyzet, mint az ország belső részében, tehát a külső széleken is megpróbál társadalmi felzárkóztató programokat megvalósítani, de szerintem szimbolikus üzenetekre is szükség van.

Ez nem egy közigazgatási ügy, ez egy szimbolikus ügy, és úgy gondolom, hogy egy szimbolikus üzenet azok számára, akik az elmúlt száz esztendőben úgy érezték, hogy egy csonka ország csonka társadalmában, ráadásul a szélen kell hogy éljenek. Azt kérem az Országgyűléstől, hogy azt a kérést, azt a fölvetést mérlegelje, ami Makó városában és a kör-

nyékbeli, 1920 előtt Csanádhoz tartozó településeken alakult ki, akik azt kérik, annak a megfontolását javasolják az Országgyűlésnek, hogy 2020. június 4-től, megfelelő átmeneti időt biztosítva, minimális költséggel a megyét Csongrád-Csanád megyének nevezzük el. Ehhez kérem országgyűlési képviselőtársaim támogatását. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

(11.10)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat, és köszönöm a napirendi pont előterjesztőjének, Lázár János miniszter úrnak a felszólalását.

Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e az államtitkár úr felszólalni. *(Dr. Völner Pál jelzése:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, Völner Pál államtitkár úr.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A kormányzat támogatja az elképzelést, mert miért ne illelne meg ugyanúgy a csanádiakat ez a jog, ahogy a Győr-Moson-Sopron megyeieket, a Komárom-Esztergom megyeieket, a Borsod-Abaúj-Zemplén megyeieket, a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyeieket, a hajdú-bihariakat. Valóban, a megye olyan alapvető területi beosztását jelenti a magyar államnak, aminek ezeréves hagyománya van, és minden ilyen gesztus erősíti azt az identitást, amit a miniszter úr is nagyon fontosnak tart, valamint maga a megyei közgyűlés is támogatta a kezdeményezést, ezért kérjük az Országgyűlést, hogy támogassa a javaslatot. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következik. Elsőként megadom a szót B. Nagy László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

B. NAGY LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország megyéinek évezredek történelmi folytonosságát ma is értéknek tartva a hatályos jogi rendszerben is a megyék képezik az ország területi tagozódásának és közigazgatásának alappilléret. A megyék neve kifejezője a történelmi folytonosságnak, egyúttal összetevői a helyi közösségek identitásának. Ezzel összefüggésben a rendszerváltás idején több megye neve kibővült olyan korábbi vármegyék nevével, amelyek területének valamely részei a közigazgatási változások folytán, ez az említett trianoni békeszerződés, az adott megyéhez kerültek. Álláspontunk szerint a megyék 1990-ben megállapított neve még így sem tükrözi teljes mértékben a történelmi Magyarország vármegyéinek az ország mai területén meglévő örökségét.

Az előttünk lévő H/17226. számon benyújtott, a Magyar Köztársaság megyéiről, a megyék nevééről és

székhelyéről szóló 67/1990. országgyűlési határozat módosításáról szóló határozati javaslat éppen ezt az örökséget hivatott helyreállítani, Csongrád megyének Csongrád-Csanád elnevezésre változtatásával ugyanis még határozottabban kifejezhetővé válhat a történelmi Magyarország közigazgatási területi beosztásának hagyományai iránti elkötelezettségünk. A megye nevének megváltoztatásáról az Országgyűlés dönt egyszerű többséggel, az érintett megyei közgyűlés véleményének kikérésével. A Csongrád Megyei Közgyűlés 2017. június 30-án hozott határozatában támogatta a megyenév megváltoztatásával kapcsolatos javaslatot, az Országgyűlés a jogszabályban előírt módon hozza meg döntését.

Csongrád megyeként én is szimbolikusan csatlakoznék ehhez a megyei döntéshez, és ha egy kicsit is hozzá tudok tenni ahhoz, hogy a Csongrád-Csanád megyei, csanádi identitás erőt adjon az ott élő emberek boldogulásához, akkor én ezt örömmel megteszem, és arra kérem a tisztelt parlamentet, hogy támogassák ezt a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, jegyző úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

GÚR NÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! A kezdeményezést értem, én mégis egy picit máshonnan közelítem a dolgot, természetesen onnan, ami egyértelműen összefügg a kérdéskörrel.

Úgy látom, hogy az elmúlt esztendőkből, ha általánosságban és nem egy megyének a sorsáról, egy megyének az elnevezéséről beszélünk, általánosságban vetten a Fidesz kiüresítette a megyei önkormányzatok működésmechanizmus-rendszerét, a jogosítványait elvette, gyakorlatilag, ha nagyon durván akarnék fogalmazni, akkor azt kell hogy mondjam, hogy gittegyletté varázsolta a megyei önkormányzatokat. Ha beletekintünk abba, hogy ma mit csinálnak a megyei önkormányzatok berkein belül, akkor láthatóan alapvetően a fejlesztési típusú forrásokkal való gondoskodás jelenik meg. Gazdálkodást nem merek mondani, már csak azért sem, hiszen alapvetően az irányító hatóságok azok, akik e tekintetben döntési pozícióban vannak, és a megyei önkormányzatok vagy a megyei önkormányzatokhoz kapcsolódó szervezeti egységek a végponton való döntéseket úgy teszik meg, hogy az gyakorlatilag az ő ismeretük nélkül jelenítődik meg.

A dolog lényege az - nem véletlenül fogalmaznak sokan úgy, hogy ma nem másról szól a történet, csak arról, hogy hogyan és miképpen lehet a fejlesztési forrásokat a lehető legnagyobb mértékben lenyúlítani *(Dr. Staudt Gábor: Nem erről szól az előterjesztés!)* -, hogy a megyei önkormányzatoknak nincs kézzelfogható hatáskörük, a megyei önkormányza-

toknak igazából ilyen értelemben mondandójuk sincs. Így természetesen nem véletlenszerű, hogy olyan indítványokról beszélünk, amelyek a megyék történelmi nevének használatához kapcsolódó igényekkel párosíthatóak. Nem azt mondom, hogy ennek nincs helye, nem. Azt mondom, hogy mindezek mellett vannak valós, kézzelfogható és olyan problémák, amelyek az emberek mindennapjait közvetlenül érintik, és a megyei önkormányzat életében nem kapnak megfelelően helyt; valódi problémák azok, amelyek az embereket érintik, amelyek ott kellenének hogy legyenek a látómezőben, és amelyekkel érdemben érdemes lenne foglalkozni.

Mint mondtam, a megyei önkormányzatok égisze alatt a fejlesztési források felhasználásával kapcsolatos előkészítések zajlanak, az irányító hatóságok forgatókönyvei alapján zajlanak az előkészítések, az értékelések és sok minden más. A megyei önkormányzatok és szerveik még a pályázati anyagokat sem látják, amelyekről utána majd formálisan döntenek. Összesített döntés-előkészítési anyagokat kapnak, ezekhez persze titoktartási nyilatkozatot és sok mindent tesznek, de semmi másról nem szól a szerepük. Gyakorlatilag a területrendezés, területfejlesztés kapcsán van bizonyos feladatuk az iparfejlesztési tervek, sok minden egyéb más tekintetében, de részlegesen ezek is formálissá válnak.

Nem mást csinálnak a megyei önkormányzatok, mint tájékoztatókat hallgatnak meg, talán a közrend tekintetében van egy kicsit több jogosítványrendszerük. Itt az egyetértő támogatásukra is szükség van az adott megyék... *(Az elnök kikapcsolja a mikrofonját.)*

ELNÖK: Jegyző úr! Képviselő úr! A házszabály rendelkezései alapján tájékoztatnom kell arról, hogy most egy országgyűlési határozat módosításáról szóló határozati javaslatról folyik az általános vita. Kérem szépen, hogy térjen a tárgyra, erről beszéljen. Amit elmondott, az nyilván egy napirend előtti felszólalás, ha szükségesnek tartja, akkor egy másik alkalommal elmondja, de most kérem szépen - tisztelettel emlékeztetem, hogy nekem kötelezettségem szólni -, én meg arra kérem, hogy ne kelljen még egyszer figyelmeztetnem. *(Taps a Fidesz és a Jobbik soraiban.)*

GÚR NÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Teljesen tisztában vagyok azzal, hogy miről tárgyalunk, a megyei önkormányzatok életéhez kapcsolódó kérdéskörökről, azok elnevezéséről, amihez persze szervesen illeszkedik az, amiről én beszélek *(Dr. Staudt Gábor: Hogyan illeszkedik?)*, a megyei önkormányzatok keretein belül, berkein belül zajló munkafeladatok mikéntje.

Azt akarom tehát mondani csak és nem többet, hogy mindazok mellett - az ilyen, az államtitkár úr, a miniszter úr, a képviselő úr által történő előterjeszté-

sek fontosságát nem elvitatva - azt szeretném javasolni a Parlament falai között is a kezdeményezőknek, hogy azon típusú kérdésekkel is, amelyek a megyei önkormányzatok működéséhez illeszkednek, a jogosítványrendszerükhöz illeszkednek, érdemes lenne egy kicsit mélyebben foglalkozni; egyszerűen azért, mert ezek azok a területi szervek, ezek azok a területi felületek, ahol akár az egészségügyre, akár az oktatási rendszerre ma már semmilyen jogosultsága, ma már semmilyen intézkedési lehetősége nincs a megyei önkormányzatoknak az államosítási, centralizációs feladatok elvégzéséből fakadóan.

(11.20)

Egy szó, mint száz, nem ragozva és nem kibontva tovább ezt a történetet, arra hívom fel a figyelmet, hogy ezen típusú feladatok elvégzéséhez, ami közvetlen formában az embereket érinti, mindegy, hogy fogyatékos gyermekekről van szó, mindegy, hogy demensekről, mindegy, hogy bármi másról, amelyek kezelését, segítségét érintő lehetőségek sokasága állt a rendelkezésre, mondjuk, egy évtizeddel ezelőtt a megyei önkormányzatok keretei között, érdemes lenne végiggondolni, és megfontolni azt is, hogy ezek a típusú kérdések érvényre tudjanak jutni. A megyei önkormányzatok, bármilyen nevet is viselve, ne formális testületekként, ne formális területi felületként jelenjenek meg Magyarországon.

Mindezek mellett a törvényjavaslathoz illesztetten, annak a létjogosultságát nem elvitatva mondtam el ezt a néhány gondolatot. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Gúr Nándor visszatér a jegyzői székbe.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, a KDNP képviselőcsoportja részéről kíván-e valaki szólani. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Akkor megadom a szót Hegedűs Lorántné jegyző asszonynak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Előterjesztők! Illetve Kovács képviselőtársam maradt itt, tehát csak „Előterjesztő!”. Azt tudom mondani neki is, hogy Lázár miniszter úr expozéjával teljes egészében egyetértünk. Hangsúlyozni szeretném, hogy minden szavával egyetértünk, amit elmondott az expozé keretein belül, ezért apropó, felmerül bennem, hogy már tényleg csak a megye elnevezésből a „közigazgatásilag egyelőre egyesített” jelző marad el, amire egyébként ő is utalt bizonyos értelemben.

Nagyon sajnáljuk, hogy e gesztusértékű módosítás lehetőségével más megyék nem élnek, pedig volna más megye is, ahol ezt a névváltoztatást meg lehetne csinálni, hiszen az 1990-es névváltoztatásokkor azért eléggé kettős történet volt, hogy csak rész-

ben tudott megvalósulni az eredeti vármegylenevek visszavétele és újra feltüntetése a megyeenevekben.

Még egy dolgot szeretnék ezzel kapcsolatban megemlíteni. Annak idején, amikor a járási törvényről, a járások kialakításáról volt szó itt a Házban, akkor igen, felmerült egyébként az is, hogy a „megye” elnevezés helyett újra a talán egy kissé archaikusnak tűnő „vármegye” elnevezést használjuk. Ezt maga a kormányzat terjesztette elő, de aztán valamilyen oknál fogva ebből kihátrált. Megmondom őszintén, ezt annak idején igenis támogattuk volna. Én nem gondolom azt, hogy annyira anakronisztikus lenne ennek a kifejezésnek a használata most a magyar közigazgatásban, és ennek is lenne igenis üzenetértéke.

Azt a kérdést is szerettem volna még föltenni, hogy vajon a megyecímer változni fog-e valamilyen értelemben. Nyilván azzal, hogy Szent Gellért már eleve szerepel Csongrád megye címerében, ezáltal utalás jelleggel ott van a csanádi identitás is a megyecímerben, de ettől függetlenül még elképzelhető lenne változtatás.

Befejezésképpen csak annyit szeretnék említeni, hogy talán érdemes lenne az eredeti kezdeményező nevét is megemlíteni, mert ha jól tudom, Blazovich László egyetemi tanár nevéhez fűződik ez a kezdeményezés, úgyhogy talán őt is itt meg kell említenünk úgy, hogy köszönetet mondunk neki a kezdeményezésért.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, jegyző asszony, képviselő asszony. Az LMP részéről nyilván nem kíván senki szólni, nincs a teremben, ezért a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. Megkérdezem, az előterjesztő kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Megadom a szót Kovács Zoltán államtitkár úrnak.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN (Fidesz): *(A képviselői helyéről teszi meg felszólalását. - Hangosítás nélkül:)* Köszönöm szépen, elnök úr. Pici technikai mállor van, a tolmácskészülék teljesen összekeveredett.

ELNÖK: A kártyája merre van, kedves államtitkár úr? *(Dr. Kovács Zoltán: Bent van!)* Benne van. Harmincperces időkerete van, államtitkár úr, nyugodtan... *(Derűltség.)*

DR. KOVÁCS ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr, nem fogom kihasználni. Majd valahogy így megoldom. Talán nem keveredik össze a kettő.

Először is köszönöm szépen a Hegedűs Lorántné képviselő asszony által elmondottakat. Valóban, ez egy identitáskérdés, ami egyébként Gúr Nándor szavaira utalva, nekik ez nem fontos. Nem fontos a nemzeti identitás, sosem volt fontos a szocialistáknak, most a kétigenes népszavazásról már nem is beszélve. A helyi közösségi identitásképzés, amely nagyon fontos közösségi kohéziós erő, az sem fontos talán. Ezért hangozhatott el talán ilyen módon, hogy inkább koncentráljunk a megyék bizonyos funkcionális kiürítésére vagy egyéb más módon, ami egyébként idegen ettől az előterjesztéstől.

Külön köszönöm Hegedűs Lorántnének, hogy megemlítette még rajtunk kívül az eredeti kezdeményezőt, aki felvetette ezt a kérdést. Alulról jövő kezdeményezésről van szó, amit miniszter úr felkarolt, engem támogatólag, mint aki a területi közigazgatásért felelős, maga mellé vett, amit én köszönök ezúton is.

Tulajdonképpen azt lehet látni, hogy a helyi közösségektől elindult ez a kérdés, aztán a megyei közgyűlés gyakorlatilag 1 nem szavazattal, 1 tartózkodás mellett, majdnem teljesen egyhangúlag szavazta meg ezt az előterjesztést, ezt a kezdeményezést. Tehát a helyi közösség által is megerősítve véljük magunkat a tekintetben, hogy jó a kezdeményezés iránya.

Nógrád megye még, szeretném említeni, nem döntött erről a kérdéstről, vizsgálja, hogy milyen módon, még dokumentumokat, levéltári kérdéseket vizsgál. Pest megye pedig úgy döntött, ahogy döntött. A helyi közösség Pest megye vonatkozásában nem ezt nem támogatta, hanem a rá vonatkozó kérést nem támogatta.

Tisztelt Képviselőtársak! Szeretném elmondani, hogy fontos dolog a hatálybalépés dátuma, amely szimbolikus jelentőségű is. 2020. június 4. Ez a dátum az elődeink és a mi lelünkben is az egyik legnagyobb traumája Magyarországnak, de az Orbán-kormány által vezetett kormány, illetve a Magyar Országgyűlés ezt a nemzeti összetartozás napjává is formálta az elmúlt időszakban. A nemzeti összetartozásnak ez egy szimbolikus példája egyébként, hogy miként lehet legalább ebben a formában ennek eleget tenni.

Lázár miniszter úr, képviselőtársam beszélt arról, hogy hogyan szakítottak szét megyéket, családokat, egymáshoz kötődő településeket, ami különösen a korábbi évtizedekben, de még máig ható hatállyal jelen van a közösségekben. Szó volt arról is, hogy a közvélemény ezt sosem tudta feldolgozni, és Csanád megye az úgynevezett - utalt rá Hegedűs Lorántné képviselőtársam - közigazgatásilag egyelőre egyesített vármegye volt az 1923. évi XXXV. törvényekben egyébként, itt Arad és Torontál megyék töredékével való összekapcsolódásnál. Valóban, itt elhangzott, és utalok én is arra, hogy több nevet viselő megyékre számos szép példánk van.

Tisztelt Képviselőtársak! Az országgyűlési határozat jogszabályi alapjai megteremtődtek, a helyi

közösségek véleménye kikérésre került, és ennek alapján, megköszönve a támogató gondolatokat, amelyek gyakorlatilag egyeznek a mi gondolatainkkal, én biztatom arra a többi képviselőtársat is, B. Nagy László képviselő urat, aki helyi erő, hogy így mondjam, Csongrád megyében, de minden képviselőtársat - ez egy nemes kezdeményezés, nem azért, mert mi adtuk be, hanem azért, mert a helyiek kezdeményezték -, támogassák az elkövetkezendő időszakban. A parlamenti képviselőtársak pedig a szavazataikkal támogassák. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

(11.30)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **közigazgatási szabályszerűségi szankcióiról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/17313. sorszámon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kovács Zoltán államtitkár úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója *(Hangosítás nélkül)*: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Egy rendkívül fontos kérdéssről...

ELNÖK: Bocsánat, államtitkár úr! Kártyát kellene igazítani.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Most cseréltem kártyát, új kártyám van, de elvileg ez működött az előbb a helyemen.

ELNÖK: Most jó.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Most jó, és a zöld világit, zöld utat kaptam. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Hallgatjuk, államtitkár úr.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Megismételve az előző gondolatot, rendkívül fontos törvény ez a szankciókról szóló törvény. Nem azért, mert a bírságotól beszélünk, hanem éppen ellenkezőleg. Ebben a törvényben a fokozatosság elvét szem előtt tartó és az állampolgári bizalomra mint fő elvre építendő javaslatot nyújtotta be a parlament elé a kor-

mány. Amikor létrehozta az Államreform Bizottságot 2014-ben akkor annak több fő sarokpontját szögezte le, így a bürokráciacsökkentést, az állami szolgáltatások és ügyintézés reformjával kapcsolatos előbbre lépést, az állampolgárokat és a vállalkozásokat érintő adminisztratív terhek radikális egyszerűsítését, adott esetben megszüntetését tűzte célul, a humán erőforrások reformját. Ezen belül az egyik fontos kérdés az állam és az állampolgárok és a vállalkozások közötti bizalom helyreállítása és megerősítése volt. Újra kellett gondolni a közigazgatási hatósági eljárásokban betöltött szerepet, az ügyfelekkel való viszonyt.

Ennek, ahogy említettem, a fő célja, a bizalmi elv célja a hatóság és az ügyfél egymással szemben tanúsított, negatív előfeltevésekkel terhelt hozzáállásának gyökeres megváltoztatása volt. Eszerint az államnak abból kell kiindulnia, hogy a legtöbb magyar ember és vállalkozás egyrészt ismeri a jogszabályokat, másrészt tiszteletben tartja és be is tartja a jogszabályokat. Másik oldalról megközelítve ezt a kérdést: fontos, hogy az ügyfelekben tudatosítsuk, hogy a hatósági jogalkalmazás célja soha nem és nem is lehet az állampolgárok háborgatása, adott esetben a szervezetek működésének ellehetetlenítése, hanem mindig a jogszabályok, a törvény érvényre juttatása, ezzel pedig a társadalmi és gazdasági rend fenntartása.

A szemléletváltás megvalósítása jegyében 2016. januártól három ütemben került sor közigazgatási bürokráciacsökkentés mellett az állami rezsi-csökkentésre. Ennek fontos része volt a hatósági eljárások elhúzóadásának megakadályozása. Bevezettük a sommás eljárást, a függő hatályú döntést, és az eljárások felfüggesztését is korlátok közé szorítottuk. Ennek jegyében 120 közigazgatási hatósági eljárás időtartama átlagosan 25 százalékkal csökkent. Az ügyfelek jogkövető magatartásába vetett bizalomra építve pedig több mint 30 tevékenység esetében elég már a szándékot bejelenteni, nem kell a bonyolult engedélyezési eljárást végigvinni.

Az idei évre befejeződött a több mint 260 egységből álló kormányablak-hálózat, ahol egyébként 1500-féle ügytípust lehet indítani, illetve helyben ügyintézni kulturált körülmények között; a jogrendszer átláthatóbbá tétele érdekében 73 törvényt pedig hatályon kívül helyezett a Magyar Országgyűlés.

Tisztelt Képviselőtársak! A közigazgatási bürokráciacsökkentés több, egymásra épülő elemből álló feladat. Az egyszerű állam létrehozásának következő mérföldköve a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvény; mindenki számára csak úgy ismert, hogy a Ket. Ennek lesz egy új, felváltó eljárási kódexe, ez az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény. Ez '18-ban lép hatályba, ez az úgynevezett Ákr. rövidítve.

Az Ákr. egészét áthatja a hatósági eljárások egyszerűsítésére, gyorsítására irányuló szemlélet. Átemelve és továbbfejlesztve a közigazgatási bürokráciacsökkentés eddig már felsorolt vívmányait, az

Ákr. a Ket.-hez képest rövidebb terjedelmű, mintegy harmada. Nem tartalmazza többek között a közigazgatási bírság kiszabására és az elkobzás alkalmazására irányadó, jelenleg a Ket.-ben található szabályokat sem.

A közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló törvényjavaslat egyik célja tehát a keretszabályok megteremtése. Ez egy kerettörvényjavaslat. A közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló törvényjavaslat előkészítése során feltérképeztük a szankciók teljes rendszerét, illetve a kapcsolódó hatósági jogalkalmazói gyakorlatot.

A felülvizsgálat eredményeképpen megállapítást nyert, hogy a hatósági döntésekben, illetve az ágazati jogszabályokban foglalt előírások megsértése esetén alkalmazható szankciókra vonatkozó, egységesen kötelező közös rendelkezések csak szűk körben léteznek, ami megnehezíti és kiszámíthatatlanná teszi a hatósági jogalkalmazást.

Szükséges tehát a közigazgatási szankciórendszerrel kapcsolatos fogalmak tisztázása, a szabályozás egységesebbé és átláthatóbbá tétele. Az egységes szankciórendszer létrehozása érdekében a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló törvényjavaslat a figyelmeztetés, a közigazgatási óvadék, a közigazgatási bírság, a tevékenység végzésétől történő eltiltás, továbbá az elkobzás alkalmazására vonatkozó rendelkezéseket tartalmazza.

Tekintettel azonban a közigazgatási jog által szabályozott társadalmi és gazdasági viszonyok sokféleségére, a törvényjavaslat az ágazati sajátosságok érvényesítése érdekében lehetővé teszi, hogy a törvény további közigazgatási szankciókat határozzon meg.

Azt lehet mondani, hogy van egy kerettörvény, amit most beterjesztettünk, és az ágazati sajátosságokat, amelyek sok specialitást tartalmaznak, nem lehet egy kerettörvényben általánosságban szabályozni, ott ad felhatalmazást és lehetőséget az ágazati specialitásokra a jogszabály.

Az előkészítés során a bizalmi elv koncepcióját a hatósági eljárásban megállapított jogsértések elkövetőivel szemben is érvényesíteni kívántuk. Tehát a jogalkotói szándék a polgárok és a gazdasági élet szereplői, valamint az állam közti bizalom erősítésére irányul, tehát arra, amivel kezdtem az egész felszólalást.

Ahogy azt az előbbieken már kifejtettem: a hatóságoknak magukévá kell tenni azt a szemléletet, amely szerint az ügyfél alapvető szándéka a jogkövető magatartás. Nem elsősorban a megtorlás, a szankcionálás a hatóság feladata, hanem a további jogsértések megelőzése és a jogszerű állapot helyreállítása oly módon, hogy az ne gördítsen aránytalan akadályokat a közigazgatási szabályszegést elkövető további életvitele vagy működése elé.

Ennek legjelentősebb és leginkább előremutató megjelenése a törvényjavaslatban, hogy az ügyfeleket terhelő fizetési kötelezettségek mérséklése érdeké-

ben az úgynevezett fokozatos szankcionálás elvének érvényesítésével a jelenleginél szűkebb keretek közt lesz kiszabható a közigazgatási bírság.

A fokozatosság elve alapján a hatóság vizsgálja majd, hogy az ügyfél egy meghatározott időtávon belül követett-e el már jogsértést, és amennyiben nem, enyhébb szankciót fog alkalmazni. Ennek érdekében a törvényjavaslat létrehozza a szankciók nyilvántartását, amely egy közhiteles hatósági nyilvántartás, amelyhez hozzá lehet férni elektronikusan, és ennek alapján az eljáró hatósággal és szankcióval kapcsolatos adatokat meg lehet ismerni.

Ennek vannak információbiztonsági és adatvédelmi előírásai is, ezeket tiszteletben kell tartani, ezeket egyeztetjük az előkészítés során. *(A hangosítás zúgni kezd.)*

ELNÖK: Államtitkár Úr! Valószínű, hogy a telefont ki kéne küldeni a folyosóra. A terembiztos segít ebben. *(Dr. Kovács Zoltán, a telefont felmutatva: Nem szól. - Dr. Staudt Gábor: Lehet, hogy sms. Az is begerjeszti.)* Most leállt. Elnézést kérek. Köszönöm. Folytassa, államtitkár úr!

(11.40)

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Az arányos és igazságos jogalkalmazói gyakorlat megteremtése érdekében a fokozatos szankcionálás rendszerében az egy éven belül első alkalommal történő szabályszegéskor - ez a főszabály - figyelmeztetés lesz alkalmazandó. Ez a bizalmi elvre alapuló kérdéskör, tehát nem azonnal - bocsánat, idézőjelbe téve - ver oda a hatóság a szankcióval az ügyfélnek, hanem figyelmezteti, és reméljük, hogy ennek is van visszatartó hatása. Ez érzékelhető joghátrányt egyébként nem keletkeztet az ügyfél oldaláról, és az a remény van bennünk, hogy a jövőben jogkövető magatartásra ösztönöz.

Szabályozási újdonság annak a szabálynak az általánossá tétele, hogy a hatóság akkor is alkalmazhat pusztán figyelmeztetést, ha a jogszabály egyébként bírság kiszabását írja elő. A fokozatos szankcionálási rendszerben a figyelmeztetés és a közigazgatási bírság közötti átmenetet a közigazgatási óvadék jelenti. Hazai és nemzetközi példák alapján a büntetőeljárásban ez egy ismert, a jogkövetési hajlandóságot hatékonyan növelő kérdés, amely a bíróság által meghatározott, a terheltnek az eljárásban való közreműködését biztosító eljárásjogi intézmény. Ezt vezetnénk be a közigazgatásban is.

Ennek alapján a hatósági eljárásban az óvadék a bírságot kiváltó olyan biztosíték, amelynek előnye az ügyfél részéről nézve, hogy jogkövető magatartás esetén bizonyos idő elteltével annak összege visszajár. A közigazgatási óvadék jogintézménye is bizalmi elven alapul.

A szabályszegés megismétlését megelőző hatása abban rejlik, hogy az ügyfél tudatában kell hogy legyen annak a kockázatnak, hogy jövőbeli jogsértés esetén az óvadék összegét véglegesen elveszíti. Ezért alkalmazásának egyértelmű következménye, hogy az ügyfeleket jogkövetésre ösztönzi.

A törvényjavaslat a hatóság bírságotlasi gyakorlatát a fokozatosság elve jegyében akként alakítja át, hogy kötelező jelleggel vizsgálni kell majd, az ügyfél követett-e el egy éven belül közigazgatási szabályszegést. Az általános szabályok szerint ez lesz ugyanis a bírságolás előfeltétele, tehát az első jogsértés nem jár pénzügyi hátránnyal.

További könnyítés, hogy a hatóság dönthet úgy is, ha indokoltnak látja, hogy bírságolás helyett figyelmeztetést vagy óvadékot helyez kilátásba. Mindezek mellett természetesen léteznek olyan közigazgatási szabályszegések, amelyek elkövetőivel szemben az állam részéről nem lenne méltányos türelemmel fellépni, mivel ezek a durva, erőteljes jogsértések a közérdek nagyfokú sérelmét eredményezik vagy magukban hordozzák ezek veszélyét is. Ilyenkor a figyelmeztetés vagy az óvadék alkalmazása nem lenne alkalmas a társadalmi és a gazdasági rend védelmének biztosítására, hanem szükséges az azonnali bírságolást fenntartani.

Ebbe a körbe tartoznak az emberi életet, testi épséget, egészséget, kiskorút, illetve különösen kiszolgáltatott személyeket sértő vagy veszélyeztető közigazgatási szabályszegések. A szankciótörvény tervezete az uniós szabályozásra, illetve azt ágazati sajátosságokra figyelemmel biztosítja, hogy más törvény indokolt esetben eltérhessen a fokozatosság alkalmazásától, utat nyitva az azonnali bírságolásnak.

A törvényjavaslat a szankcionálás fokozatosságát az említetteknek túl a közigazgatási bírságok összege tekintetében is érvényesíti: a hatóság három éven belüli első bírságolásakor a legmagasabb összegének legfeljebb csak a felét szabhatja ki. Szintén az ügyféli terhek csökkentését célzó konkrét és egyértelmű változás: a helyszíni bírság összege a törvényjavaslat értelmében nem lehet magasabb, mint az azonos tényállást megállapító közigazgatási bírság összegének negyede. A helyszíni elismerést tehát a közigazgatási bírság összegét tekintve 75 százalékkal olcsóbban lehet megúsznia az ügyfélnek, hogy ilyen profánul fogalmazzak, és kellő motivációs hatással bíró lehetőség az, hogy elismerje a szabályszegést. Ez a hatóság részére is előnyös, hiszen beismerés mellett kell eljárni.

A közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló törvényjavaslat a fokozatos szankcionálás elvével összefüggésben, a már ismertetett szankciókon túl rendelkezik az elkobzás és a tevékenység végzésétől eltiltás alkalmazásáról is. Az elkobzás hatályos szabályozásának felülvizsgálata megtörtént, lényegi módosításai ok nem volt, ezért úgymond maradt.

A közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló törvényjavaslat megteremti a tevékenységtől

eltiltás keretszabályait is. A lényeg az, hogy a szabályszegés elkövetőjének ideiglenesen megtiltja a tevékenység végzését a jogsértés megszüntetése és ismételt elkövetésének megakadályozása érdekében. Ez egy rendkívül szigorú szankció, de ez vélhetően véglegesen eltiltja vagy meggondolásra készíti a jövő vonatkozásában az elkövetőt, hogy még egyszer ilyenre adja a fejét.

Az ügyfél és a hatóság közötti bizalom megerősítése jegyében a szankciótörvény rögzíti, hogy első alkalommal történő szabályszegéskor csak a közérdeket súlyosan sértő és veszélyeztető jogsértések elkövetőivel szemben alkalmazható az eltiltás.

Kiemelt figyelmet fordítottunk annak biztosítására, hogy a tevékenység végzésétől történő eltiltás ne eredményezhessen aránytalanul hátrányt az ügyfél oldalán, vagyis ne lehetetlenítse el a működését. Ennek érdekében a törvényjavaslat alapján főszabály szerint 45 nap lehet az eltiltás időtartama.

Összegzésképpen kijelenthető, hogy az állami ügyintézés reformját célzó szakmai koncepcióra építve, azt továbbfejlesztve és kiteljesítve alakítottuk ki a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló javaslatot. Az állam működésének kiemelt jelentőségű területe a közigazgatás, ezért a törvényjavaslat a teljes magyar társadalomra, gazdaságra és állami szervezetrendszerre hatással lesz. A szakmailag következetes és az ügyfelekkel szemben méltányos hatósági jogérvényesítést biztosító törvény megalkotásához (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) kérem az Országgyűlés képviselőinek együttműködését, támogatását. Köszönöm szépen. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most a vezerszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót B. Nagy Lászlónak, a Fidesz képviselőcsoportja vezerszónokának. Ön a szó, képviselő úr.

B. NAGY LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A tegnapi napon az Országgyűlés az új polgári perrendtartásról szóló törvény hatálybalépésével összefüggésben tárgyalta egy törvénycsomagot, egészen pontosan három javaslatot, ma pedig részben az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény 2018. január 1-jei hatálybalépése indokolja az előttünk fekvő T/17313. számon benyújtott, a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló törvényjavaslatot és ennek tárgyalását. Ahogy az új polgári perrendtartás rendelkezéseinek átvezetésénél, úgy ennél a törvényjavaslatnál sem lehet más a cél, mint az eljárási törvény zökkenőmentes bevezetése, illetve a jogrendszer koherenciájának, egységességének megőrzése.

Az átlátható, könnyen alkalmazható jogszabályok versenyképességünk zálogaként is szolgálnak. Ezen kritériumokon túlmenően a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló törvényjavaslat kife-

jezeten vállalkozásbarát rendelkezéseket is tartalmaz. Az állam és az állampolgárok, vállalkozások közti bizalom jegyében a törvényjavaslat kiemelt célkitűzése az állampolgárokat és vállalkozásokat terhelő fizetési kötelezettségek csökkentése, ennek keretében a tényleges pénzügyi hátrányt keletkeztető szankciók alkalmazási körének korlátozása.

E tehercsökkenés megvalósítása érdekében a szankciótörvény koncepciója a fokozatos szankcionálás elvére alapul. A fokozatosság elvéből következően nagyon fontosnak tartom, hogy a javaslat bevezeti a figyelmeztetés privilegizálását, annak alkalmazását, valamint a közigazgatási óvadék intézményének bevezetését, amely a figyelmeztetés és a közigazgatási bírság közötti átmeneti megoldásként értelmezhető.

Szintén fontos hangsúlyozni, hogy az óvadék természetéből következően jogkövető magatartás esetén az óvadék visszajár az ügyfélnek. Úgy gondolom, hogy a közigazgatási óvadék összegének lehetséges visszafizetése valóban megfelelő motivációt jelent a jogsértések elkerülése érdekében, ami a közigazgatási szabálysértések számának drasztikus csökkenését jelentheti.

Szeretném felhívni képviselőtársaim figyelmét, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat az ügyféllel szemben korábban kiszabott szankciókkal kapcsolatos adatok megismerhetőségének biztosítása érdekében létrehozza a közigazgatási szankciók nyilvántartását is. Az elhangzottakból következően így valóban csak indokolt esetben kerül sor közigazgatási bírság kiszabására, tevékenységvégezéstől történő eltiltásra vagy elkobzásra.

(11.50)

A jogszabály egyébként lehetőséget ad, hogy az ágazati sajátosságokra tekintettel a törvény korábbi közigazgatási szankciókat is meghatározhasson. A félreértések eloszlátása végett szeretném jelezni, hogy e törvény hatálya csak az általános közigazgatási hatósági eljárás során megállapított jogszabálysértések, azaz közigazgatási szabálysértések esetén a közigazgató hatósági ügyben érdemi döntéssel kiszabható jogkövetkezményekre, vagyis szankciókra terjed ki, eleget téve ezzel az átláthatóság és az alkalmazhatóság követelményének, hozzájárulva a XXI. századi magyar közigazgatás megteremtéséhez és annak zökkenőmentes működtetéséhez. Ezért kérem, hogy támogassák szavazatukkal a javaslat elfogadását, és köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, B. Nagy László képviselő úr. Most megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, jegyző úrnak, a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja vezérszónokának.

GÚR NÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Úr!

Ha jól emlékszem, akkor az érintett szakmai és érdekképviselői szervezetekkel egyeztetésre került a dolog. Azt hiszem, az indoklasi részben is hivatkoznak erre, hogy a szervekkel egyeztetésre került a törvényjavaslat, így, szenvedő szerkezetben; nem csodálom, hiszen amikor érdekegyeztetésről van szó, akkor önök néha tényleg szenvednek előtte, hogy mikor, miért vagy éppen miért ne tegyék meg mindent. De nem is ez a lényege a történetnek, hanem az, hogy a javaslatot megint csak, hogyha jól tudom, nem bocsátották a kormányzati honlapon egyeztetésre, legalábbis nekem nincs ismeretem róla, hiába próbáltam ezt megtekinteni. Ha így van, akkor ez nyilván egy alapvető probléma. Azzal együtt, hogy amit államtitkár úr elmondott a felszólalásában, abban sok olyan dolog van, amely megfontolandó, támogatható, tehát amelyek gyakorlatilag olyan további folyamatokat indukálhatnak, ami mind a vállalkozói szektorra, mind a magánszemélyekre nézve kedvező is lehet.

Persze rögtön hozzá kell tenni, hogy van azért több minden, amivel nem vagyunk tisztában. Már nem mi, képviselők, hanem nem tudjuk, hogy miért van úgy, vagy miért nem tudhatunk róla. Példákat mondok. Például az adatkezelést előíró új rendelkezésekkel, nem tudom, hogy a Nemzeti Adatvédelmi és Információs Hatóság elnöke egyetért-e. Államtitkár úr erre biztosan egyértelmű, egzakt választ tud adni. Kérem, tegye is meg.

Nem tudom, hogy az előzetes hatásvizsgálat ismerete hiányában hogyan, milyen nagyságrendben fogható meg az, ami kiterjed erre az intézkedéscsomagra, amibe ez kerül, és hát mondjuk, a fedezeti része hogyan és miképp áll össze. Ez parciális kérdés ugyan, de azért nem baj, ha e tekintetben is tisztán látunk.

Én látok ebben a törvénytervezetben pozitív jeleket. Pozitívnak tartom azt is, hogy megszünteti a szabálysértés és a szabályszegés közötti összemérésből adódó terminológiai problémákat is, azon túl, hogy mondom, tartalmi kérdéseket említett államtitkár úr. Viszont azt vélem felfedezni, és azt hiszem, nem hibázom ezzel a felfedezéssel, hogy a jogrendszerbeli átrendezést, átvezetést nem tették meg, az függőben maradt.

Mondok példát rá, csak hogy fogható legyen. Például a vasúti közlekedésről szóló - most nem mondok meg pontosan, de ha az emlékképeim nem csalnak meg, akkor talán a - 79. § f) pontja az, ami gyakorlatilag a figyelmeztetések kérdéskörével foglalkozik, és itt egészen más feltételrendszerek vannak, mint ami a törvénytervezetbe illesztődik, vagy illeszthetővé válik. Tehát itt ezeket a jogrendszerbeli átvezetéseket meg kellene tenni, ezeknek a függőben tartását gyakorlatilag meg kellene szüntetni.

Ha rátekinünk erre a törvénytervezetre, akkor azt mondhatjuk, hogy ez egy ilyen kormányzati kedvezőjavító csomagként is megfogható. Ilyen kedvezőjavító intézkedések sokaságát magában hordozó?

Nem baj, ha így van, csak jó lett volna sokkal hamarabb, jó lett volna sokkal korábban, mondjuk, hét évvel ezelőtt az ilyen típusú lépéseket megtenni. Nem a választások előtt egy fél esztendővel.

A szankciók, vagyis a fokozatosság kérdésköre. Azt gondolom, hogy amikor arról beszélnek, és azt állítják, hogy a szankciók vagy kisebb mértékűek, vagy elkerülhetőek bizonyos feltételek mellett, és így a fokozatosság érvényesülése megtörténik, akkor ez az állítás bizonyos értelemben megbicsaklik az elmúlt időszak történésein alapulva.

Azt mondják, hogy úgymond nem utaznak arra, hogy a bírság kiszabásának a nagysága, mértéke a bevételek növekedését szolgálja. Vannak tapasztalások, kézzelfoghatóak sok esetben, amelyek nem ezt a logikát támasztják alá. Vannak adott hatósági szervek, szervezetek, amelyek adott esetben működési feltételeinek kiegészítő forrásoként állnak rendelkezésre vagy kell hogy rendelkezésre álljanak. Igen, részben megszűnt, de vannak olyanok, amelyek a motivációs hátteret e tekintetben teremtik meg. Magyarul, a bírság kiszabása például a hatósági alkalmazott tekintetében meghatározza a javadalmazáskiegészítési források utolérési lehetőségét. Ezeket is meg kellene szüntetni, államtitkár úr, mert ezek nyilván hiába vannak, adott esetben jó irányultságúnak tekinthető intézkedések központosítottan, ha a közvetlen formában történő leképződése úgy történik meg, hogy az, aki hatósági szerepkörben feladatot lát el, az nem abban érdekelt, hanem mondjuk, annak az ellentettjében.

Teljesen világos előttem, és nem is áll tőlem messze, sőt egyet is tudok érteni azzal, hogy a fókuszban nyilván a prevenció kell hogy legyen. Tehát hogy a jogsértések elkerülése történjen meg vagy a jogszerű állapotnak - ha jól emlékszem, így fogalmazott - az elérése hívdjék életre. Ezek meggyőződésem szerint is fontos kitételek, tehát ezekkel én személy szerint egyet tudok érteni.

Azt szeretném összegző mondatban elmondani, két dolog: az egyik az, hogy ha vannak, és vannak még olyan torzók, amiket említettem, akkor azoknak a kigyomlálását érdemes megtenni, és nyilván a hatósági területen történő munkát végző kollégák motiváltságát pedig nem a tekintetben kell megrajzolni helyi szinteken sem, amelyek a bírság kiszabásának a minél magasabb mértékével párosíthatóak.

Tehát el kellene kerülni azt, hogy úgymond az a látszat is kialakulhasson, hogy a bírság kiszabása bármilyen értelemben bevételnövekedést céloz, annak érdekében, hogy a hatósági szerepvállalók ebből részesülhessenek. És a másik dolog pedig az, hogy azokat a szükségszerű átvezetéseket meg célszerű megtenni, amelyek - mint példát is mondtam rá - a vasúti törvény keretei között, de más példát is tudnék, nem érvényesülnek e tekintetben.

Elnök úr, köszönöm szépen. Államtitkár úr, csak annyit kérek, hogy a feltett kérdésekre majd válaszoljon is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gúr Nándor jegyző úr, képviselő úr. Most megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezetőjének.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Az előttünk fekvő javaslat számos ponton valóban előrelépést tartalmaz. El fogom mondani természetesen, hogy mi az, amit kiemelten jónak tartunk, és lesz egy-két kritikai észrevétel, amit módosító javaslatokkal próbálunk orvosolni, és nagyon kérem államtitkár urat és a miniszteriumot, hogy fontolják meg ezeket az abszolút jobbító szándékú módosító javaslatokat, amiket be fogunk nyújtani a javaslatához.

Ami mindenképpen elismerésre méltó, és egy régi vágya a jogkövető állampolgároknak, hogy ne egy büntetési szemlélet uralkodjon el a hatóságok részéről, legyenek azok bármely hatóságok.

(12.00)

Egyébként ez igaz lehet a szabálysértésekre is, akár még a Btk. tényállásaira is, de ott már csak félve mondom, mert nyilvánvalóan egy bűncselekmény esetében, persze bűncselekmény is lehet enyhébb és súlyosabb, vétségek és büntettek, de ahogy alulról megyünk felfelé a közigazgatási szankciók, szabálysértés és a bűncselekmények ranglétráján, úgy az alsóbb - és itt a közigazgatási jogkörben kiszabható szankciókat tekintem a létra aljának - esetekben még inkább felmerül az, hogy a hatóságok először figyelmeztessenek, illetőleg ne a büntető szemlélet uralkodjon el, ha egyébként valaki első alkalommal vagy esetleg kimutatható módon nem szándékosan vagy a jogszabályok ismerete hiányában követett el egy adott cselekményt, akkor a hatóság inkább segítse ezeket az embereket, és ne rögtön súlyos anyagi tterrel próbálja szankcionálni.

Ez ugyanúgy igaz az önkormányzatok számára adott lehetőség tekintetében is, hiszen az önkormányzatok meghatározhatják bizonyos körben, hogy milyen közigazgatási bírságokat fognak kiszabni, és az önkormányzatoknak sem árt, ha van egy mozgásterük, illetve ha az eljáró tisztségviselőknak sem önkormányzatoktól függetlenül az a motivációja, hogy büntessenek. Nyilvánvalóan lehet, hogy egyes önkormányzatoknál már egy pozitívabb hozzáállás valósult meg, más esetekben meg lehet, hogy a büntető szemlélet, de jó, ha az Országgyűlés egy törvényben meghatározza, hogy mi az, amit elvár abban az esetben is, ha az önkormányzatok részéről történt meg a közigazgatási bírságok kiszabása, illetve a bírságra lehetőséget adó tényállásoknak a kijelölése.

A figyelmeztetés mint főszabály szerint alkalmazható szankció ilyen formában nagyon pozitív és üdvözlendő. Ez azt is jelenti egyébként, ahogy az elhangzott az államtitkár úrtól is, hogy bizonyos

esetekben nem is lehet mást tenni, tehát nemcsak egy lehetőség a hatóság számára, hanem tulajdonképpen, ha nem került sor már korábban - kevés kivételtől eltekintve - figyelmeztetésnek a kiszabására, akkor nem is tehet mást, tehát a jogkövető, illetve először megbotló állampolgárok esetében a figyelmeztetés lesz a főszabály szerint kiszabható szankció. És ahogy mondtam, jól is van ez így, és ez egy előremutató lépés.

Aztán a közigazgatási óvadéknak a bevezetése szintén üdvözlendő, lévén, hogy ez egy olyan jogintézmény, ami esetében megint csak a jogkövetésre bátorítja az állampolgárt, tehát lehet, hogy egy szankciót feltételesen - nevezzük így: feltételesen - kiszabnak a számára, de ha ő ezt az óvadékot teljesíti, és a jövőben nem követ el egyéb kihágást, akkor ő ezt visszakaphatja egy év után, és ez is nyilvánvalóan arra fogja ösztökélni az állampolgárokat, hogy újabb kihágásokat, közigazgatási szankcióval járó cselekedeteket ne kövessenek el. Úgyhogy én ezt is abszolút üdvözölni tudom, és bízom benne, hogy ezt fogják is alkalmazni az eljáró hatóságok.

Aztán nyilvánvalóan a közigazgatási bírság intézménye nem új, tehát ezzel találkozhattunk az ágazati törvényekben, találkozhattunk az önkormányzatoknak a gyakorlatában. Egyrészt azért azon túl, hogy senki nem szeret bírságot kapni, lehet egy olyan szerepe is, hogy az önkormányzatok számára is - most maradnék az önkormányzatoknál ebben a körben - egy hatékony fegyver abban a tekintetben, hogy az elvárt magatartásokat betartassa, és ha ez kiegészül azzal, hogy nem elsősre és nem rögtön és nem drasztikus módon sújtja az állampolgárokat, akkor igenis lehet egy olyan szerepe, hogy a helyi közösség meghatározza azt, hogy ő milyen magatartásokat vár el, és ezt megfelelő módon be is tudja tartatni.

Az már egy másik kérdés, és itt el is jutunk egy olyan ponthoz, ami módosító javaslattal korrigálandó kellene hogy legyen, hogy a 10. § (2) bekezdése előír gyakorlatilag egy felső összeghatárt, egymillió forintot természetes személyek részére, illetve jogi személyek részére tízmillió forintot, amit én egyébként magasnak tartok mint általános összeghatárt, főleg összehasonlítva azzal, hogy a szabálysértési szankciók esetében 300 ezer forint ugyanez, és a szabálysértéseket általában a közigazgatási kihágások fölé tudjuk helyezni, és ennél fogva én ezt egy kicsit eltúlzottnak tartom, főleg úgy, hogy gyakorlatilag ezt törvény feljebb srófolhatja, tehát az egyéb ágazati törvényekben ez magasabb is lehet.

De ami viszont még aggályosabb ebben az esetben, az az, hogy kormányrendelettel is ezt az egymillió, illetve tízmillió forintot feljebb lehet vinni, amiben én egy jogdogmatikai problémát is látok, államtitkár úr. Hiszen azt még el tudom fogadni, hogy egy ágazati törvény azt mondja, hogy az adott cselekményre az egymillió vagy tízmillió forint, bár az se alacsony, de nem elégséges, az viszont már egy kérdés, hogy akkor az jó-e, sőt azt kell mondanom, hogy

alkotmányos-e, hogy csupán egy kormányrendelettel el lehet térni ettől a kijelölt felső határtól, és ráadásul úgy lehet eltérni, hogy fölfelé, tehát nem lefelé állapíthat meg a kormányrendelet egy határt, tehát nem lejjebb tolhatja ezt az egymillió, tízmillió forintot, hanem feljebb. Ez szerintem, ha mélyebben megvizsgálánk, lehet, hogy alkotmányossági aggályokat is felvetne, úgyhogy ezt igyekszünk majd módosító javaslattal egyértelműsíteni.

Az, hogy az önkormányzati rendelet alapján 200 ezer forint és 2 millió forint lehet ez a bírság, még úgy nagyjából belefér szerintem a szabálysértéseknek... - illetve most maradjunk a szabálysértéseknél, tehát a szabálysértésekkel való összehasonlítást kiállja, de az előzőekben említett egymillió és tízmillió forint sok lehet, ráadásul úgy, hogy a tízmillió forint gyakorlatilag - mert itt a magánszemélyek egymillió forintjáról beszéltem inkább az előbb - sújthat, akár rendszeres jelleggel is, kis- és középvállalkozásokat; még egy középvállalkozásnak is egy nagyon jelentős tétel a tízmillió forint, egy kisvállalkozásnak Magyarországon, tömegével vannak egy-egy személyes kft.-k, családi kft.-k vagy egyébként bt.-k, hiszen ez a bt.-kre is vonatkozik, vagy egyéb formákat is lehetne említeni, de a lényeg az, hogy én ezt szintén úgy egy általános határértékként magasnak tartom, hogy az ágazati törvényekben ráadásul ettől fölfelé el lehet térni.

Az elévülésnél szintén vannak aggályaim, államtitkár úr, mégpedig az, hogy itt is aránytalanul érzem az objektív három évet, lévén, hogy a szabálysértések esetében kettő év az elévülési idő. Ebben az esetben úgy nézne ki, hogy 6 hónap a hatóságnak a tudomására jutásától, de objektív értelemben 3 év, amíg el lehetne járni, és ez azért túl hosszú határidő véleményem szerint, mert az ügyfél vagy akit szankcióval sújtottak, nehezen tudja megállapítani, hogy a hatóságnak mikor jutott a tudomására a szankcionált cselekmény, és emellett pedig lehet, hogy ki tudja kérni az iratokat, de mindig felmerülhet, hogy esetleg egy feljegyzés nem ellenőrizhető, hogy mikor került egy aktába.

Tehát objektíve nem nagyon ellenőrizhető, úgy kell tekinteni, hogy három évig lehetőség van szankció kiszabására, ami az egy év szabálysértésekhez képest egy évvel hosszabb határidő, vagy úgy is mondhatnám, hogy 50 százalékkal hosszabb határidőt én, megmondom őszintén, nem tartom indokoltnak.

Úgyhogy ezekkel a kiegészítésekkel vagy a legfőbb pontokkal együtt mondom azt, hogy egy jó irányba tett lépés az, amit itt letettek az asztalra. Persze, ki lehetne még emelni pontokat, például - és ezt akkor még itt is megemlítem - nagyon bízom benne, hogy azt a lehetőséget, hogy figyelmeztetés nélkül szabjanak ki szankciókat, hiszen bizonyos esetekben erre is lehetőség van, nem próbálják majd meg a különböző hatóságok és az önkormányzatok kitágítani.

(12.10)

Itt egy felsorolást láthatunk, hogy mely esetben kerülhet erre sor. De azért tapasztaltam azt, hogy az önkormányzatok és az egyéb hatóságok esetében is néha ezt hajlamosak kicsit tágan értelmezni, amennyire tudják. Ilyen formában a gyakorlat fogja eldönteni, hogy mennyire lépik túl azt a keretet, amit a törvény ad számukra, és mennyire próbálnak meg majd azonnal bírságot, azonnali bírságokat kiszabni, és gyakorlatilag megpróbálni elkerülni a figyelmeztetést mint első szankciót. De nyilván ezt a gyakorlat fogja megmutatni, ahogy elmondtam. Ha ezeket módosító javaslatokkal sikerül kicsit arányosabbá tenni és a szabálysértési törvényhez közelíteni, akkor elképzelhetőnek tartom a javaslat támogatását. Főleg ezt annak tükrében, hogy értékeljük, hogy a büntető szemlélet helyett itt a figyelmeztetés és az előremutató javaslatok kapnak teret.

Szeretnénk egyébként azt is látni, hogy az egyéb törvényekben is ezt a szemléletet továbbgördíti a minisztérium vagy a kormány, és ennél fogva mindenképpen azt szeretnénk látni, hogy az állam az emberekért legyen és az önkormányzatok is az emberekért legyenek, olyan esetekben is, amikor az önkormányzat ezt magától nem tenné meg, bár természetesen, ahogy mondtam, nem minden önkormányzatra vonatkozik ez. De egy előremutató hasonló szabályozással rá lehet venni minden önkormányzatra, hogy a büntető szemléletet feladja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem, kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót az előterjesztőnek, aki láthatóan válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Kovács Zoltán államtitkár úr a szó.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. *(Az államtitkár mikrofonja nem működik.)* Nem vagyok feliratozva, és úgy érzem, mintha nem szólna a mikrofon.

ELNÖK: A kártyát nézzék meg!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: A kártya be van dugva. Úgy látszik, ma nálam Murphy törvénye igaz.

ELNÖK: Kovács Zoltán államtitkár úr neve a képernyőn. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Először is szeretném megköszönni Gúr Nándor, Staudt Gábor és B. Nagy László képviselőtársamnak a kerettörvénnyel kapcsolatos elismerő szavait. Köszönöm szépen a javaslatokat, amelyeket megfontolunk az elkövetkezendő időszakban a törvényjavaslat tárgyalása során.

Ami az érintett szervezetekkel való egyeztetést illeti, ez megtörtént, az Adatvédelmi Hatósággal külön egyeztetést folytattunk le pont azért, mert egy fontos kérdéstről, emberek szabálysértési adatnyilvántartásáról van szó. Ebben megegyezésre jutottunk. Külön fontosnak tartottuk, hogy a legnagyobb önkormányzati szövetséggel, tehát a Megyei Jogú Városok Szövetségével és a jegyzőkkel mint szakmai szervezetekkel és érintettekkel is egyeztessünk e vonatkozásban.

A kerettörvénybe, ahogy kezdtem, nem lehet minden ágazatot - idézőjelbe téve - „beleszterolni”, ezért hagyjuk meg az lehetőséget, hogy kormányrendelettel lehessen ezeket javítani vagy az ágazati jogszabályokban ezt külön megengedhetővé tesszük. A társadalmi és a gazdasági élet ugyanis olyan rendkívül felgyorsult módon változik, hogy rendkívül sűrűn kellene egy komoly nagy ágazati rendszerben mindig visszahozni a törvényt, adott esetben egy-egy mérték erejéig, hogy azt módosítsuk. Ezért született ez a jogtechnikai megoldás, amire egyébként a stabilitásról szóló törvény felhatalmazást ad ilyen esetben.

Hogy miért most hozzuk ide a törvényt? Az Ákr. '18. január 1-jén lép hatályba, tehát vele együtt kell meghozni ezt a szankció-kerettörvényt, nem előzheti meg az Ákr. hatálybalépését.

Itt szeretném elmondani azt is, amire Staudt Gábor képviselőtársam utalt az 1 és a 10 millió forintra vonatkozóan, hogy jelenleg ez van a Ket.-ben. Tehát azt emeltük vissza ebbe is. A jelenlegi szabály ez. Tehát ha ez problémás, akkor ezt kellett volna az önkormányzati oldalról javítani. Az elévülés vonatkozásában pedig öt év, nem három. Öt. Mi ezt levettük két évre, majdnem a felére, tehát csökkentettük. *(Dr. Staudt Gábor: Az öt nagyon eltűzött!)* Ez most van benne a Ket.-ben. *(Dr. Staudt Gábor: Elég nagy baj!)* Hát, ez a helyzet. Mi ezen javítottunk.

A szankcionálást illetően elhangzott, hogy differenciált legyen. Ezzel egyetértek, de éppen tegnap fogadott el az Országgyűlés differenciálatlanul a korrupcióellenes küzdelem jegyében egy olyan büntetési tételt a Jobbik javaslatára egyébként, ami a 10 ezer forintos hivatali vesztegetést is 12 év elévüléssel sújtja, meg a 600 milliót is. Tehát éppen nem differenciál. *(Dr. Staudt Gábor: Az más!)* Jogászként mondom, hogy ez meg az én igazságérzetemet bántja, de post festa vagyunk, ez tegnap megszületett, reméljük, hogy a hatálya érvényes lesz az elkövetkezendő időszakra.

Tisztelt képviselőtársam, hogy kedélyjavító vagy nem kedélyjavító, ezzel kapcsolatban azt gondolom, hogy az ügyintézés kultúrájának megváltozására tett kísérletünk és az abban történt előbbre jutásunk jegyében el kellett telni bizonyos időszaknak ahhoz,

hogy az állampolgár és az állam közötti bizalomra építve eljuthassunk oda, hogy reményeink szerint a figyelmeztetés jobb hatást ér el, mint ha szankcionáljuk ezeket a cselekményeket. Ahol pedig súlyos cselekmény történik, ott nem változtattunk, ott eltiltjuk és bírságozzuk.

Még van egy megoldás: az óvadék. Ez áttemelésre került a büntetőjog világából. Az pedig egy köztes megoldás, amely Damoklész kardjaként ott lebeg a delikvens feje fölött. Ha újra szabálysértést követ el, akkor veszít mindent, ha pedig megjavul - idézőjelbe téve -, visszakapja ezt a pénzt. Tehát ez egy halasztó hatályú szankció, illetve egy visszajáró „dicséret” idézőjelbe téve.

Tisztelt Képviselőtársak! A motiváltságra utalt még Gúr képviselőtársam. Szeretném elmondani, hogy a miniszterelnök úr kifejezett kérése volt, hogy ne legyenek motiválva a bírságolás terén az ügyintézők. Ezért nem javítja a költségvetési kondícióit annak a szervezetnek, amelyik bírságoz. A központi költségvetésbe kerülnek be ezek a pénzek. Tehát ilyen irányú motiváltság nincs. Korábban voltak mindenféle elnevezéssel, például serkentési jutalék az adóhivatalban, s a többi, s a többi, ilyen jellegű - hogy mondjam - motiváló tényezők. Ezek is kikerültek ebből a rendszerből.

Tehát objektíven kell vizsgálni, a cselekményezett és a bírságolás arányosságának szempontjából. Azt gondolom, hogy ebben jelentősen léptünk előbbre. Nincs költségvetési tervezet a szervezeteknél, hogy ennyit kell beszédni, mert akkor ez adott eset-

ben javítja a költségvetési pozícióikat. Tehát a motiváltság ilyen módon nem áll fenn.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Köszönöm a támogató hozzáállást még egyszer. Azt gondolom, hogy ezzel tudunk előbbre lépni. És az Ákr.-rel együtt kell hatályba léptetni, hiszen a Ket. tartalmazta ezeket a szankcionálási részeket, az új Ket. ezt nem tartalmazza, ezért van mellérendelve egy keretszabály, az ágazati szabályok felülvizsgálatával együtt. Reméljük, hogy ez is megtörténik január 1-jével, és egy egészen új típusú szankciórendszer lép életbe az általános közigazgatási rendtartással együtt.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kovács Zoltán államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Megkérdezem a Jobbik-frakciót, hogy a napirend utáni felszólalásra jelentkező képviselő itt van-e. *(Szilágyi György nemet int.)* Nincs. Akkor ezzel, tisztelt Országgyűlés, megköszönöm a munkájukat.

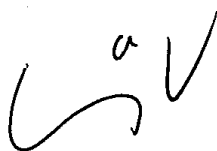
Az Országgyűlés jövő héten hétfőn 11 órakor folytatja ülését. Köszönöm a munkájukat, az **üléscsoporthoz**.

(Az ülésnap 12 óra 20 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Gúr Nándor s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUOTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)